

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 mēn. 2,—	1 mēn. 1,70
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13	Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Studinājumu maksa:

a) tiesu studinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu studinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligat. studin.)	„—,25
d) par dokumentu pazuodēšanu no katras personas	„—,80

Sabiedrisko lietu ministr. lēmumi par žurnālu: 1) „Mūsu laikmets”, 2) „Obzor mirovich voprosov” un 3) „Adventes jaunātnes vadonis dzīvē un darbā” izdošanas apturēšanu.

Rikojums mājas alus darišanas lietā.

Dzelzceļu virsvaldes rikojumi.

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa runa Zemnieku dienas atklājumā.

Augsti godātie ministru kungi, ļoti godājamais Lauksaimniecības kameras priekšsēdētāja kungs, Lauksaimniecības kameras prezīdija locekļi, Lauksaimniecības kameras locekļi un vietnieki, augsti godātie šīs sanāksmes dalībnieki, zemnieki, zemnieces!

Jau daudzas reizes man ir bijusi laime un gods apsveikt jūs zemnieku dienas Rīgā un pateikt jums to, kas katrā reizē bija sakāms par lauksaimniecību un valsts politiku. Arvienu es esmu nācis pie jums ar prieku un patīkšanu, bieži arī tāpat kā šodien apsveikdams jūs savā un visas valdības vārdā. Šoreiz mans prieks ir sevišķi liels, tam iemeslu daudz, minēšu tikai divus: pirmkārt, vēl pagājušā gadā es varēju apsveikt tieši tikai vienu daļu no iebraukušiem zemniekiem, jo nebija teļu, kur sapulcēties visiem vienā reizā. Šogad tas ir jau citādi, šim jaunajā milzu telpā ir viegli novietojusies visi sapulcējušies tūkstoši.

Otrkārt, šogad pirmo reizi valsts zemnieku dienas Rīgā ir kopsavilkums un noslēgums apriņķu vai apgabalu zemnieku un mājturības dienām, kurās tuvu pie 20.000 dalībnieku varēja pārrunāt un apspriest visus lauku dzīvi skarošos jautājumus. Šodien šie nu kopīgi jūs dzirdēsiet atbildes uz paceltiem jautājumiem un saņemsiet norādījumus, kā turpmāk rikoties, un dzirdēsiet paziņojumus, kādā veidā dažādi iekustinātie jautājumi ir atraduši atrisinājumu.

Cienītie klausītāji, mēs atkal esam uz priekšu gājuši, jūs atrodat Rīgu bagātāku, skaistāku, latviskāku, un viņa jūs sagaida un uzņem sirsnīgāki kā agrāk.

Valdības un zemnieku sadarbība ir tapusi ciešāka un auglīgāka. Šos divus iemeslus manam lielākajam priekam pie jums atnākot es nosaucu vārdā. Par tiem runājot, man prātā nāk daudzie citi sasniegumi, un jūs sapratīsiet, ka mana sirds ir prieka un gandarījuma pilna. Arī šoreiz, skatu mezdami atpakaļ uz nodzīvoto gadu, mēs paši redzam, jūtam un varam vērot, ka mēs arī pēdējā gadā esam atkal uz priekšu gājuši. Un vēl jo sevišķi mums ir iemesls prieku un gandarījumu just visiem, ja mēs atceramies un ja mēs to iegaunējam, ka viss tas, kas ir sasniegts, ka viss tas, kas ir iegūts, un viss tas, kas ir atgūts (aplauši) — viss tas tomēr ir galu galā mūsu pašu darba, mūsu pašu cīņu iznākums un auglis.

Bet šis darbs un šis cīņas nav bijušas vieglas ne jums, ne arī valdībai. Es jau agrākās reizes, kad mēs esam līdzīgā kārtā kopā bijuši, esmu jums to atgādinājis, un es gribu arī šodien jums to pateikt tais pašos vārdos, kados jūs to no manim dzirdēsiet pirmo vienu gadā. Es toreiz teicu: „Lai neviens nedomā, ka cīņas ir beigušas, ka nu lietas ies pašas sava gaitā. Darbs un cīņas un uzņēmība būs tāpat vajadzīgi nākotnē, kā viņi bija vajadzīgi senāk un kā viņi ir tagad vajadzīgi.”

Bet mēs zinām vēl ko citu, t. i., ka šis cīņas, šis darbs, šī uzņēmība ir tagad atraduši sev pamatu, kurū mēs sirsnīgos vārdos saucam par vienprātību, par vienību. Uz šī pamata stāvēdami, mēs droši varēsim cīņā iet, un mēs arī uzvarēsim. Mēs visi to zinām (aplauši) un varam droši apliecināt, ka bailes no cīņas jums nav un man arī nav. (Aplauši.)

Iesim šais cīņas ar skaidru apziņu, skaidru sirdi, paceltam galvam, un mūsu rokas nekad nenolaidīsies nespēkā. Tas nav noticis un nenotiks — ar katru soli, ar ko mēs uz priekšu iesim savā darbā un gaitā, mēs varesim arvien dziļāk izjust, ka mēs esam strādājuši ar panākumiem, jo mūsu ceļš ir gaismas ceļš, mūsu ceļš ir taisnības ceļš. Šim vietā es gribētu jums atkal par jaunu atgādināt dažus vārdus, kuri ieskanēja latviešu ausis pirms daudziem, daudziem gadiem, atgādināt jums tos, nolasāms jūsu priekšā tos nedaudzos teikumus, kurus izteica pirms 66 gadiem mūsu tautas visspilgtākais, visdedzīgākais modinātājs, saucējs un aicinātājs — Kronvalda Atis. (Aplauši.) Pirms 66 gadiem, 1871. gadā, Kronvalda Atis teica: „Nu, brāļi, ja nu patiesi jūtamies par šīs gaismas, taisnības un patiesības gara bērnīti un mācekļiem, tad neaizmirsīsim nekad, ka šis gars katrā cilvēkā sirdī arvien no jauna izaudzināms un ka to nevar nevienu lauzu kārtā, nevienu tauta izmantot, ja tā necinās sev šo garu izpelnīdamās. Tadel lai neiekritam aplamīgā aļošanā, bet lai paturam prātu: ka vēl nav paradīzes laiki virs zemes, ka jākaro tiem, kas grib pastāvēt, ka vēl jāmirst tiem, kas grib dzīvot”. (Aplauši.)

66 gadi pagājuši no tās dienas un stundas, kad šos vārdus dzirdēja pirmo reizi latviešu ausis, kad pirmo reizi latviešu acis viņus varēja izlasīt, kad pirmo reizi šie vārdi no dzīva cilvēka mutes klaudzināja pie latviešu sirdīm un atrada daudzas sirdis, kas bija ar mieru atvērt savas durvis šiem vārdiem. Bet mēs redzam, ka jau toreiz šīs vārdos ir daudz prasīts. Cik daudz vairāk patiesībā prasa Kronvalda Atis, tā laika un visu laiku ievērojamais darbinieks, neaizmirstamais tēvzemes mīlestības cildinātājs. Un šos vārdus viņš runā tēvzemes mīlestības skubināts un mudināts.

Šie vārdi mums jāsaprot tā, ka atkal un atkal par jaunu arī mums jāiet cīņā, kālā liekot visus savus spēkus, visas spējas, visas zināšanas, visu savu sirdi un prātu, nekad nepagurstot, nekad nerimstot. Jo ir teikts: vēl jāmirst tiem, kas dzīvot grib.

Kāpēc tad nu es atgriezies pie tā un cēlu to jums priekšā? Tāpēc, ka gars, par ko te runā, arvien no jauna jāizema, lai viņu izpelnītos, un arvien no jauna mums jāstiprinās pie šiem un citiem vārdiem, kas sevi nes šo pašu domu. Nepieciešams tas ir tāpēc, ka mēs nedrīkstam mierā palikt un apstāties, jo ne citos laikos, ne arī tagad panākumi vēl nav pilnīgi apmierinoši, nav pietiekoši. Nav vēl viss tas sasniegts, ko mēs sev par mērķi esam sprauduši, pēc kā mēs dzēnāties un tiecāties.

Un kādu mērķi mēs esam sprauduši? Ja runājam tikai par lauksaimniecību, un es gribu šoreiz to darīt — tad mēs varam teikt, ka uzstādītais mērķis ir liels un plašs. Galvenais šim mērķim un uzdevumam ir ražas pacelšana, ienēmumu pacelšana. Bet vēl kaut kas cits nāk klāt, ja tam arī mazāk vārdu veltīts: ne tikai ražu un ienēmumu pacelšana, bet šo ražu un ienēmumu noturēšana sasniegtā aug-

stumā, šo ražu un ienēmumu nostabilizēšana. Tas bija un ir, isi sakot, mūsu mērķa un uzdevuma galvenais saturs. Bet dzīve rāda, ka mēs tik tālu vēl neesam tikuši. Mēs labi zinām, ka mūsu ražas ir gan paceltas, bet mēs vēl arvienu esam labu gabalu no tā, lai mēs varētu savas ražas jau uzskatīt par pastāvīgām, par tādām, kas nevar dažkārt pavisam negaidot noslidēt atkal lejā. Mēs varam teikt, un mums ir jāsaka, ka vēl jāstrādā, vēl jācīnās, jākarō, jāgribam pastāvēt. Bez šī darba, bez šīs cīņas, bez šīs karošanas mums jābūt arī gataviem vajadzīgos upurus nest. Nekas pasaulē nav nācis un nav sasniegts bez darba, cīņas un upurēm. (Aplauši.)

Mīlie draugi, šie jūsu priekšā stāvoši, nevar būt mans uzdevums runāt veltīgu, ne-nozīmīgu vārdus. Ja es šos vārdus te izrunāju, tad ar tiem saistās nozīme un svārs, un viņu uzdevums ir radīt jūsu sirdīs atbalsu. (Aplauši.)

Lauksaimniecība ir uzdevums, pienākums un darbs, kas ir dabas likumos kalts, un cilvēki, arī zenturis, nespēj grozīt pēc savas gribas dabas likumus. Šajos Dabas likumos zemkopība ir iekalta. Bet tomēr arī zenturim ir jācinās savā darbā ar šiem dzelzs likumiem, jo dažkārt tos tomēr var mīkstināt. Pa daļai tas cilvēkiem ir izdevies, jo ir tomēr lietas, kas ir labojamas ar cilvēka spēkiem un ar cilvēka prātu. Es šie minēju divus spēkus, divus darba un likteņa virzītājus, proti: dabas likumus un cilvēku, zenturi, saimnieku. Šis izrikojās un kārtotājs beigu beigās nes visu atbildību pats savā priekšā, savu pieredzi priekšā, savas saimes priekšā, un beidzot — pāri par sava pagasta, sava apriņķa robežām visas zemes priekšā par to, kā viņš savu darbu veicis uz tā zemes gabaliņa, kas viņam uzticēts apkopšanai. Bet kad viens cilvēks vai vairāki cilvēki kopā nevar panākt visu to, ko viņi vēlētos un gribētu, tad cīņā ar dabas spēkiem cilvēkam vai cilvēku kopai nāk palīgā valdība, lai stiprinātu zenturu izredzes un vairotu zenturu pienākumus šim cīņā, šim nemitīgajā cīņā.

Un tāpēc ir vietā arī šogad, kā katru gadu, prasīt un atbildēt: ko tad mūsu valdība ir darījusi, lai atbalstītu zenturu viņa darbā un cīņā, ko viņa darījusi, lai nodrošinātu viņam un viņa darbam piemērotus augļus. Ja tie no jums, kas atrodaties šim telpās vai arī kas klausās šim brīdī savās mājās pie radio, — un mēs varam droši pateikt, ka klausās tūkstoši un desmit tūkstoši, varbūt ka šim brīdī klausās simts tūkstoši un vairāk, ja nu tie, kas klausās, nezina, kāpēc mēs tagadējam valdība ir darījusi pēdējos gados, tad viņiem pateiktu vienu otru no šim lietām vēl turpmākos priekšnesumos. Es tikai pavisam īsumā dažas lietas minēšu, un ja tomēr šī kārtā iznāks stipri garāka, tad nemaz nerausīties nost, jo mēs varam droši un atklāti visu priekšā runāt par to, ko valdība ir darījusi mūsu zenturu labā, mūsu lauksaimniecības pacelšanas labā. Mēs varam par to atklāti runāt, jo mūsu tagadējam valdība ir valdība, kas nes visas tautas uzticību, un nevis tikai vienas vai otras grupas, viena vai otra slāņa uzticību. Un to apzinādamās viņa nes arī atbildību visas tautas priekšā. Un tādēļ mūsu tagadēja valdība ir piegriezusi un piegriezis savu vēribu visiem iedzīvotāju slāņiem, visām grupām un viņu vajadzībām, viņu dzīves apstākļu labošanai un pacelšanai, vai tas būtu laukos vai pilsētās, vai tas, zīmētos uz zemniekiem, strādniekiem, rūpniekiem, tirdzotājiem, ierēdņiem un pārējiem roku un smadzeņu darba darītājiem. Bet nav arī nekāds noslēpums no tā jātaisa, ka ja mēs einaimies par valsts un tautas nākotni, tad vispirma kārtā mums šie mūsu zemē un valstī ir jācinās par zemnieku nākotni. (Aplauši.)

To zina un saprot it visi tie, kam tas ir jāzina un jāsaprot.

Valdība, zīmējoties uz ražas pacelšanu, ir darījusi daudz un ir darījusi to atkārtoti. Ražošanas papildu līdzekļi ir padarīti pieļietami un sasniedzami visiem arī šim gadā. Lai mīnām tikai mašīnas un citas mantas un priekšmetus, kas te klāt piederas. Zemnieku, lauku kopdarbība ir pārorganizēta un reformēta pašos pamatos un padarīta dzīves spējīga. Pie tam mēs varam ļoti droši teikt: zīmējoties ne tikai uz vienu vai otru mūsu kopdarbības nozari, bet runājot par visām kopā, arī par krājkašēm. Ja arī likums vēl nav izdots, kas šo jautājumu nokārto, tad tas visā drīzuma būs gatavs. Jauno krājkašu statutu uzdevums bus — krājkašēm atkal dot jaunu dzīvību, atkal pacelt un izcelt viņu nozīmi un viņas tiks arī nodrošinātas, lai tās varētu kalpot visplašākām aprindām, vislielākai iedzīvotāju daļai savas darbības rajonā, un nevis tikai vienam, otram vai trešam, kā tas, diemžēl, līdz šim dažkārt bijis. Pašas krājkašes uz jaunā likuma pamata bus uzskatāmas par drošām iestādēm, kam varēs atkal par jaunu uzticēties. Arī vecās, sasāpējušās krājkašu lietas tiks sakārtotas, cik nu tas cilvēka spēkos stāv un cik valsts priekšā tā varēs sagādāt līdzekļus.

Tālāk vēl par kredītiem un naudas apstākļiem jāsaka, ka kredīti vispar ir paplašināti, zenturu parādi pārjaunoti, procenti pazemināti. Un vēl svarīgāka lieta: izdots likums, ka nevienu vasaru sēšanas un plaušanas starplaikā mājas netiks pārdotas ūrupēs un izsolēs. Kas pavasarī sēs, tas arī zinās, ka rudenī viņš pats varēs plaut.

Mantošanas lietas kārtojas ļoti strauji, kaut gan visus gadus tās bija lielā sastrēgumā. Vēl brīvāku šo kārtosānu padarīs jaunais Civillikums, sevišķi zīmējoties uz Latgales novadiem. Arī pagastietu darbība beidzot ir paplašināta, pagastietām dotas lielākas tiesības, lai tās varētu konkrēti un direkti palīdzēt šīs lietas kārtot. (Aplauši.)

Talāk — ēku celšana top atvieglota ar kredītiem, varbūt pat pabalstiem, ar būvmateriālu cenu regulēšanu, ar nedegošo būvmateriālu jaunu ražošanas uzņēmumu atvēršanu un veco paplašināšanu. Šie uzņēmumi, kas piegādā nedegošus būvmateriālus, lai kokus taupītu, — tie atradīsies un strādās daudzas vietās mūsu zemē, lai tie pēc iespējas savam uzdevumam labi kalpotu. Satiksmē top uzlabota, ceļi taisīti un arī laboti.

Meliorācijai līdzekļi ir ievērojami palielināti. Tikai es pie šī vārda „meliorācija” vienu mazu piezīmi taisīšu. Vārds „meliorācija”, ne arī pati meliorācija pasaulē nav nākuši kā miega zāles vai lai izpildītu miega zāļu vietu. Un katrreiz, kad man šī doma nāk prātā, es gribētu jūs brīdināt, pie katras neizdevības neuzvēl visu vainu meliorācijai. Tomēr meliorācija ir ļoti svarīga lieta, jo citādi jau tai nebūtu līdzekļi palielināti, un meliorācija ir pat ļoti vajadzīga, bet nevajaga lietas pārspīlēt.

Svarīgais laukstrādnieku jautājums tiek un tiks kārtots ar lielāko vēribu un rūpību. Dzīvokļu celšanā pielieto jaunus pagēmiņus. Ir jauni kredīti, varbūt pat pabalsti paredzami. Un paši laukstrādnieki — arī viņi piedzīvo tādas dienas, kad varēs teikt, ka par viņiem sāk rūpēties un gādāt tieši, kā par mūsu tautas locekļiem, kuriem arī jādzīvo šim pasaulē. Un proti: vēl šim mēnesī, paredzams, taps izdots likums, kas noteiks kārtību, kā izlietot diezgan prāvus līdzekļus — pirmajam gadam mēģinājumam, lai varētu uz laukiem strādniekiem izsniegt piemaksas. (Aplauši.) Gīnēnes piemaksas — šis vārds šīs dienas ir atkal modē, un es tieši ilgāk pie tā pakavējos, jo es jūtu, ka šī lieta prasīs zināmu paskaidrošanu. Bet ticiet man, ka pēc gada jūs visi būsit apmierināti. Cilvēkiem bus palīdzēts un bus palīdzēts arī

tām mājām un to māju saimniekiem, kurās šis ģimenes dzīves un strādās, kurās saņemts tagad drusku palīdzības. Ja vispār mēs varam ģimenes piemaksas dot un nodokļu veidā vajadzīgo naudu iekasēt, tad varam arī vienai daļai laucinieku tās izsniegt. (Aplausi.) Tā tas, ko mēs svešā vārdā saucam par socialo palīdzību, iemiesies arī laukos. Šī palīdzība visus gadus ir sadalījusies tā, ka tikai pilsētas to ir izpelnījušas, bet tagad sāksim to sniegt arī pastāvīgiem laukstrādniekiem, kuri veselu gadu strādā uz vienas vietas un netaiģā apkārtnē, kuri ir patiesi laukstrādnieki un nevis valnieki, piedzīvotāji, dienas strādnieki vai kas tāmlīdzīgs. Tiem ir jāsniedz palīdzība kaut ar mazām summām, mazākām nekā pilsētas. Ta ir mana un visas valdības pārliecība, un arī Lauksaimniecības kameras pārliecība, ka tad šie cilvēki sajūtīs lielāku prieku, drošāku pamatu zem kājām kā līdz šim. Un ja izdosies vēl kādu soli uz priekšu spert, tad varēsīm nodibināt arī tādu kārtību, ka katrs laukstrādnieks pēc zināmiem gadiem, kad viņš būs naudu iekrājis — un šo naudas iekrāšanu mēs padarīsim ērtu un vieglu, — tad viņš varēs cerēt ar laiku apsaimeņot pats savu zemes gabaliņu, pēc tam to nomāt un beigu beigās iegūt arī par dzimtu. Tad radīsies arī mērķis un dziļāks saturs viņa darbam, tad viņš varēs pats sev un sievai un bērniem pateikt, kas būs iznākums: vai tikai tas, kas tagad — drūms un tumšs, vai arī kaut kas labāks, skaistāks un arī saimnieciski pievilcīgāks un ieteicamāks.

Cenas un tirgi tagad ir nokārtoti un arī nodrošināti tiklab tirgi, kā arī pašas cenas. Un tāpēc ražošanai dotas vislielākās iespējas un izredzes.

Un tad vēl tālāk man jums jāpasaka, lai jūs to zinātu un neaizmirstu, ka vēl nekad agrāk — tikai sākot ar šogadu — ir tik daudz ticis darīts to zemuņu labā, kuru zemes ir liesas, liesākas un visliesākās. Jūs palasāt par to laikrakstos, ka šogad sākas viens pavisam jauns papēmiens, jauns mēģinājums, kura iznākums būs labs, jo mēs rādīsim mūsu pašu zemē, kā tas ir izdarāms, ka arī liesāko smilšu zemi var pataisīt par tādu, kuru ir vērts arēt, ecēt un apsēt. Viens gudrs vēl jautājumu neizšķirs, bet mēģinājums ir sācies un ies uz priekšu un savu labumu nesīs.

Tālāk, mūsu zemē ir laba daļa zemnieku tālu mīkstu, kas dzīvo tālu no galvaspilsētas. Arī tiem mēs tagad ejam vairāk palīgā kā citos gados un apstākļos. Tagad ir visā zemē vienādas cenas ne tikai tam, ko zemuņus pārdod, bet jau daudz gadijums arī tam, ko viņš iepērk.

Arī par mazākām, sīkākām ģimenes saimniecībām mēs esam sākuši vairāk rūpēties un gādāt. Tas zīmējas sevišķi uz Latgali un zvejnieku ciemiem. Jo mēs gribam, lai taisni ģimenes saimniecības, kurām bieži ir divi un trīskārt vairāk uzturamu darba roku nekā caurmērā parasts, tā paceltu, ka viņas dotu attiecīgi augstas ražas barības vienības, vai arī kvintālos, vai kilogramos, tonnās, vai citādi. Citur pasaulē tā ir vaspārēja parādība, ka sīkās saimniecības, kur uz katru hektāru ir divi un trīskārt vairāk cilvēku kā lielās saimniecības, dod ārkārtīgi augstas ražas, lielus noplāvējumus, un visa lauksaimniecības kultūra tur ir tāda stāvoklī, ka ražas ir apbrīnošanas cienīgas. Pie mums gluži otrādi. Bet arī pie mums mazajām saimniecībām jāieņem šī augsto ražu privilēģija. Jo mazāka saimniecība, jo augstākam jābūt tās stāvoklim. Ar likumu to nevar panākt, bet to var panākt ar pamācībām, labiem piemēriem un labiem paraugiem. Dzērves kungs jau ir izteicies, ka tieši no mazām saimniecībām šogad nākot liels skaits pieprasījumu pēc padomiem un norādījumiem. Cerēsīm, lietas neapstāsies un dos labus iznākumus.

Es gribu arī pateikt, ka valdība no savas līdzšinējās lauksaimniecības politikas neatkāpsies arī nākotnē. Tas, kas ir sākts, pie tā mēs paliksim un to turpināsim. Mēs palīdzēsīm arī tālāk visiem, kur būs iespējams, lai viņi paliktos savās sētās, lai viņi no savām sētām nebūtu spiesti aiziet. Es minēju, ka vasarās māju izsoles nedrīkstēs notīkties, lai dotu saimniekiem iespēju palikt sētās, kur viņi daudzus gadus ir mituši un strādājuši, palikt uz tās zemes, kuru viņi ir iemīļojuši, būdami tur labi saimnieki. Bet šo beidzamo punktu mēs pastrīposim un uz to vērību griezīsim, ka saimniekam patiesi labam jābūt. Mēs raudzīsim pierunāt tagadējo saimnieku, lai viņš top un paliek patiesi labs saimnieks. (Aplausi.)

Ja kādam ir zemes gabaliņš, tad lai viņš to ciena, mīlo un kopj, kā zeme to ir pelnījusi. To mēs varam prasīt un arī prasīsim. Kādam tad ir jābūt labam saimniekam? Par to var pierakstīt divas, trīs lappuses un runāt ilgu laiku, un ir arī runāts. Bet es gribu to pusteikumā pateikt, proti: Katrs labs saimnieks ar prieku un sekmēm padara vispirms vistuvākos darbus un neskatās grūtiem darbiem pāri. Un kad viens padarīts, tad iet pie otra, nevis sevi nomierina, ka darāmi ir tikai lieli darbi, bet mazie paliek aizmirsti.

Ar to mēs esam pienākuši pie saimnieka paša. Mēs esam apskatījuši dabas likumus, esam runājuši par to, kā viņi ietekmē mūsu mērķa sasniegšanu. Esam runājuši arī par valdības palīdzības iespējām un par to, ko valdība ir darījusi. Bet kā tad paliek ar pašu saimnieku? Ko viņš darīs kā trešais šī vienībā un sabiedrībā? Man jāpasaka tas, ko arī jūs paši domāsi un teiksiet. — Kā saimniekam pašam kā trešam loceklim šī vienībā, pēc dabas, pēc valdības paliek pāri vēl ļoti daudz, bezgala daudz ko darīt, rūpēties, izdarīt un padarīt. Un ļoti daudz no viņa atkarājas, kads ir gala iznākums. Es atgādāšu pavisam sīku, mazu lietiņu. Kad agronomi savos rakstos dod padomus lauksaimniekiem, tad viņi noskaidro tajos lietu stāvokli, bet saimniekam pašam vajaga izšķirties, ko viņš darīs. Citas izejas nav. Saimnieks pats pārredz un pazīst savu māju, savu zemi, pats sevi, un viņam ir jāizvēlas. Trešais loceklis — zemuņus — tā tad ir vismaz tikpat svarīgs, vai pat svarīgāks kā pārējie. Viņam vajaga mācēt rīkoties un izšķirt šos jautājumus un atrast pareizu atbildi. No viņa paša atkarājas, blakus un pāri pār dabas likumiem, neatkarīgi no tā, vai meliorācija ir izvesta vai ne un blakus tam, ko valdība ir darījusi un dara, — no viņa paša atkarājas izšķiršanās, pa kuru ceļu viņš ies — vai viņš ies uz augšu, vai viņš ies atpakaļ. Un jūs nedomājāt man teikt, ka tas nav taisnība. Nav tā, ka visu izdara ārējie apstākļi un viss vai nu krit vai nekrit klēpi; tā nav. Cilvēkam pašam ir vajadzīgs būt darbā klāt. Un taisni tāpēc es to gribu jums šīn brīdī atkal par jaunu pateikt, jo bez paša saimnieka vissirsnīgākās, visdedzīgākās līdzdalības panākumu nebūs un viņi arī nevar būt. Tāpat nebūs tik spilgtu un labu panākumu, ja šis saimnieks vispirms gaidīs tikpat kā it visu no valdības un ja valdība kaut ko nebūs padarījusi, tad viņš pateiks: valdība nedarīja, ko tad es tur varu? Labi vēl, ka lielākā daļa mūsu saimnieku tā nedomā, bet zina, ka valdība var tikai piepalīdzēt. Un tāpat atkal normali netiks tas saimnieks uz priekšu, kas pie katras neizdevības pateiks: bet ko es varu darīt — dabas spēki, es tos nevaru iespaidot. Bet turpat blakus viņam ir kaimiņš, kas pierāda, ka arī visgrūtākos apstākļos var kaut ko izcīnīt. No šīm divām vajībām — gaidīt visu no citiem un uzvēlt visu vainu citiem, no šīm divām vajībām katram lauksaimniekam, katram zemuņam, katram saimniekam un mums visiem ir jārauga izārstēties un tikt vaļā. Ja viņš to darīs, uzzels viņa saimniecība, un viņš patiesi būs īstais palīgs visā valsts darbā un visas tautas labklājības celšanā. Un šīn atzinā būsim vienīgi prātīgi it visi, visi tie, kas te mēs kopā sēžam, visi tie, kas jūs klausāties tagad te, un arī tie, kas mājās klausās. Lai šī vieta nepaslidētu garām, bet iespīstos atmiņā. Un būsim visi tikpat sirsnīgi un dedzīgi darbos, kā dažkārt spējam būt vārdos. (Aplausi.) Mīļie draugi, es neteicu: esiet, bet: būsim; es arī te esmu līdzī skaitāms. Lai mūsu darbos būtu tik daudz spēka, cīņas gara, izturības un neatlaidības, cik sirsnības un dedzības ir šīn sanāksmē. Atecerēsīmes un neaizmirsīsim: mēs esam lielu darbu, liela laika meta sākuma, un tas, kas ir jau padarīts un sasniegts un iegūts, tas teikto tikai apstiprina. Un lai mēs vislabāk varētu pakalpot šim laikmetam, un lai visvairāk mēs palīdzētu vairot un spordināt valsts un tautas godu, tad atminēsīmes un prata patūrēsīm, ko nesen rakstīja mūsu Edvarts Virza, un proti: „Mūžība pieder ne lapām, bet kokam; ne atsevišķam cilvēkam, bet tautai.” Un vēlreiz: „Mūžība pieder ne lapām, bet kokam; ne atsevišķam cilvēkam, bet tautai.” (Aplausi.) Mēs esam tikai lapas — jūs un es, es un jūs, mēs katrs par sevi un visi kopā. Tad nu būsim uzticīgi un uzticami savas vietās kā lapas, tad mūžīgs būs koks, un tikai mūžīgs būs koks, proti — tauta un valsts.

Un tagad, pirms es pabeidzu, atļaujiet, ka es paņemu šo grāmatu par Kronvalda Ati vēlreiz roka un vēlreiz to pašu vietu nolasīšu:

„Nu, braļi, ja nu patiesi jūtamies par šīs gaismas, taisnības un patiesības gara bērniem un mācekļiem, tad neaizmirsīsim nekad, ka šis gars katra cilvēka sirdī arvien no jauna izaudzējams, un ka to nevar neviena ļaunā kārta, neviena tauta iemānot, ja tā necinās sev šo garu izpelnīdamās. Tādēļ arī lai neiekrītam aplamīgā aļošanā, bet lai paturam vienmēr prātā: ka vēl nav paradīzes laiki virs zemes, ka jākaņo tiem, kas grib pastāvēt, ka vēl jāmirst tiem, kas grib dzīvot.”

Finansu ministra L. Ēķa referāts Zemnieku dienās par mūsu finansu politiku.

Pēc 3 nedēļām paies 3 gadi kopš vēsturiskā 1934. g. 15. maija, paies 3 gadi no dienas, kad mūsu tautas un valsts likteni vada mūsu Prezidents, mūsu tautas vadonis. Lai gan šis 3 gadu laiks ir samērā īss, tad darba rezultāts visā valsts saimniecībā mēs redzam uz ikkatru sola un, es domāju, arī jūs, Zemnieku dienu dalībnieki, zemuņi un lauku darba rūki paši savas mājās redziet un jūtiat tās lielās pārveības un uz priekšu iešanu, kas notikusi šīs samērā īsos gados.

Nākošā pusstundā gribu jums pastāstīt īsā, koncentrētā veidā par mūsu valsts finansu politiku. Daudziem būs aizmirsis, cik grūti laiki bija mūsu zemē pirms 3 gadiem. Un taisni mūsu valsts finanses, valsts budžeta saimniecība tai laikā atradās tuvāk sabrukumam kā jebkura cita saimniecības nozare. Es minēšu tikai dažus faktus. Visus 4 gadus no vietas, pirms mūsu nacionālā valdība pārņēma valsts vadību, t. i. no 1930./31.—1933./34. saimniecības gadam ieskaitot, valsts budžets noslēdzās pastāvīgi ar deficītu, kura kopsumma pa šiem gadiem sasniedza 38.380.000.—Ls. Šo iztrūkumu toreiz sedza ar valsts rezerves fonda līdzekļiem. Bez šī tiri formālā budžeta deficīta tai pašā laikā radās arī dažādas blakus nenokārtotas saistības valstī, kuras arī ārpus budžeta bija jānokārto un kas sasniedza 18.810.000.—Ls. Arī šo summu nācās segt ar rezerves fonda līdzekļiem. Tāpat šai laikā sedza no rezerves fonda ārpus budžeta izdotos 20 milj. latu dzelzceļu, šoseju būvēm un citiem dažādiem mērķiem. Lai gan ar valsts rezervēm sedza un varēja segt ļoti ievērojamas summas, kā to jūs redziet no nupat pieminētiem skaitļiem, tad tomēr vēl bija daži valsts uzņēmumi, piemēra pēc — Labības monopols, — kam trūka naudas un kas tādēļ bija izmantojuši kredītiestādes un bija kredītiņus par lielām summām Latvijas bankā. Arī šis nenokārtotās vai īstermiņa kredīta veidā aizņemtās summas faktiski bija uzskatāmas par deficītu.

Šāda saimniekošana tālāk bez katastrofiskām sekām, bez šaubām, nebija iespējama, un Latvijas jaunajai 15. maija valdībai bija bez kavēšanās jāķeras pie daudz sarežģītu un sen jau nobriedušu saimniecisku un finansu jautājumu atrisināšanas. Šajos 3 gados Latvijas nacionālā valdība ir sastādījusi 4 valsts budžetus, no kuriem 3 jau izpildīti un 4. budžeta pildīšana nupat ar šo mēnesi ir uzsākta.

Pirmā budžeta reforma, ko nacionālā valdība izveda, bija 1934./35. saimniecības gada budžeta radikālā pārkārtošana. Saņemtais pieņemtais budžets 1934. gada sākumā ar saviem deficīta apmēriem draudēja pārsniegt visu iepriekšējo gadu budžetu iztrūkumus. Arī Sacīmas uzstādītais budžets savā politikā un mērķos nesaskanēja ar tiem nodomiem un mērķiem, kādus sev sprauda Latvijas nacionālā valdība. Šo 1934./35. gada budžetu nācās jūtami samazināt no 150.95 uz 142.16 milj. latu, un pieskaņojot to, cik toreizējie apstākļi atļāva, vajadzīgiem pārgrozījumiem, valdība panāca, ka jau tai gadā budžetu izdevas līdzsvarot vai, precīzāki izsakoties, to izdevās noslēgt ar pavisam niecīgu — 470.000.—Ls lielu iztrūkumu. Nākošo — 1935./36. gada budžetu valdība sastādīja ar 150.9 milj. latu ieņēmumiem un tikpat daudz izdevumiem. Šis budžets bija gan ievērojami pieaudzis, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, bet ieņēmumu daļā šis budžets izpildījās ar eksaktu precīzību un, ietaupot izdevumus, patiesībā deva tiru atlikumu 4.04 milj. latu. Nupat pagājušais 1936./37. gada budžets ar paredzēto ieņēmumu un izdevumu kopsummu 163.4 milj. latu izpildījās, cik pašreiz no pagaidu ziņām var spriest, arī ar mērenu tiru atlikumu. 1937./38. saimniecības gada budžets, kuru apstiprināja pagājušā mēneša beigās, ir sa-

Kronvalda Atis jau toreiz, šos vārdus rakstīdams un izrunādams, skatīja Latviju. Jau toreiz, pirms 70 gadiem, Kronvalda Atis bija atteicies no Baltijas un bija tai vietā nolīcis sev un savai apkārtnēi Latviju. Kronvalda Atis skatīja Latviju gan vairāk savam tālreģa un pravieša acīm, bet jau viņš skatīja mūžīgo Latviju. Tagadējos laikos, piepildījuma laikos, mūsu pienākums un uzdevums ir: ne tikai vairs runāt par mūžīgo Latviju, bet darbiem, cīņām, upuriem padarīt Latviju mūžīgu. Un zemnieks sava sētā, sava darbā, savās paaudzēs ir šīs mūžīgās Latvijas avots un pamats, sakne un celms, spēks un sargs.” (Aplausi.)

stādīts ar 180 milj. Ls ieņēmumu un izdevumu kopsummu.

Kā to redziet no nupat pieminētiem skaitļiem, mums ir izdevies budžeta deficīta saimniecības vietā ne tikai konsekventi ieturēt patiesi līdzsvarotu budžetu, bet vēl vairāk — mēs esam uzsākuši krāt arī rezerves, kaut arī pagaidām nelielā apmērā. No svara ir arī atzīmēt un vērtēt, ka līdz šādai radikālai pārveībai, t. i. no iztrūkuma saimniekošanas līdz saimniekošanai ar atlikumu, esam nonākuši, netaisot tā saucamos spaidu budžetus, un sekojot ar vērtīgu aci saimnieciskās dzīves rosībai un rosības pieaugumam, esam varējuši arī budžeta kopsummu gadu no gada palielināt. Ja salīdzinām 1933./34. saimniecības gada faktiskos ieņēmumus, kas bija 129.400.000.—Ls, kurš gads arī bija pēdējais deficīta saimniecības gads, ar nupat notecējušo 1936./37. budžeta gadu, kad budžeta ieņēmumi jau sasniedza 163.5 milj. latu, tad redzam, ka budžeta pieaugums 2 gadu laikā sastāda jau 34 miljonus latu. No piemēriem redzam, ka pēdējo gadu budžetu izpildīšanās un paši budžeti rāda izvieslošanās iezīmes un ka budžeti seko saimnieciskās dzīves uzplaukumam. Normālu saimniecisku apstākļu gados, tā saucamos pirmskrīzes gados valsts budžeta caurmēra ieņēmumi arī agrāk svārstījās ap 160—180 milj. latu. Tā tad arī mūsu pašreizējais budžets, kas ir 180 milj. latu liels, pilnos apmēros sasniedz pirmskrīzes apmērus.

Jūs jautāsi, kādi ir tie cēloņi un kādi ir mūsu saimniekošanas papēmiņi, kas veicinājuši šādu sistematisku, bet reizē arī ļoti reālu budžeta pieaugumu. Atbildi mēs atradīsim, novērtējot mūsu finansu politiku, ko esam savā darbības laikā centuši izvest. Visā mūsu darbības laikā budžeta politikā esam vadījušies no šādiem pamatprincipiem: 1) budžetam jābūt līdzsvarotam; 2) budžeta ieņēmumi nav pavairojami ar pastiprinātiem nodokļiem vai nodevām, ar jauniem nodokļu likmju paaugstinājumiem, bet gan budžeta pieaugums ir panākams ar visas tautas ieņēmumu pacelšanu; 3) budžeta izdevumiem jākalpo līdz maksimālai iespējamībai visas tautas labklājības veicināšanai un galvenā kārtā ražošanas celšanai, un 4) ka budžeta kārtīgai saimniecībai jāuztur valsts labā slava un valsts kredīts kā iekšzēmē, tā arī ārzēmēs.

Pie pirmā principa, ka budžetam jābūt līdzsvarotam, es domāju, nebūs daudz ko teikt, jo tā ir veca un neapstrīdama patiesība. Nedz valsts, nedz atsevišķs privāts cilvēks vai saimnieciskais uzņēmums nevar ilgstoši saimniekot ar iztrūkumu, neviens nevar izdot vairāk, nekā viņam ienāk. Neizpildot šo nosacījumu, ilgstoša saimniekošana nav nemaz iedomājama, bez kā tā neizsauktu nepārredzamas jaunas sekas un finansu sabrukumu. Šo pamatprincipu, t. i. budžeta līdzsvarotību, kā jau to redzējam, mūsu valdība ir visus pagājušos gadus konsekventi izpildījusi.

Kas zīmējas uz otro principu — nepalēlināt ieņēmumus pastiprinātu nodokļu un nodevu cēlā, tad arī šo principu esam izvēlējušies savai budžeta politikai par pamatu, vadoties no atziņas, ka mūsu tautsaimniecība ir jau pietiekoši aplūkta ar nodokļu nastu un tālāka nodokļu pastiprināšana varētu atstāt negatīvu iespaidu, nekā dot finansu vai saimniecisku ieguvumu. To ievērojot, valdība ir ne tikai izvairījusies no pastiprinātiem nodokļiem, bet dažos gadījumos nodokļu apmērus ir centusies pazemināt. It sevišķi tas attiecas uz muitām. Bez tam esam paturējuši padomā arī tiešos nodokļus, nepievelkot nodokļu skrūvi stingrāk, un esmu devis nodokļu inspektoriem norādījumus

pliekt saudzīgāki pie tiešo nodokļu uzlikšanas dažādiem uzņēmumiem un atsevišķām personām, bez šaubām izpildot visu to, ko prasa nodokļu likumi un valsts kases vajadzības.

Budžeta summu pieaugumam pēdējos gados ir citi iemesli un proti tautas ienākuma un saimnieciskās apgrozības pieaugums. Mūsu Prezidents un tautas vadonis savos daudzkārtējos norādījumos par valdības saimniecisko politiku ir vairākkārt uzsvēris, ka visas mūsu tautas ienākuma vairošana ir pats galvenais pamats tautas materiālās un arī garīgās labklājības un kultūras pacelšanai. Tautas ienākumu vairošanu valdība tadēļ nav izlaidusi nevienu mirkli no savas uzmanības. Šai gādībai un rīcībai ir arī sekas, un pēdējos 3 gados mūsu tautas ienākums uzrāda šādu attīstības gaitu: 1932. gadā tautas ienākums aprēķināja uz 818 milj. latu, tie pieauguši 1935. gada līdz 989 milj. latu, bet 1936. gadā pēc iepriekšējiem aprēķiniem tie noteikti jau pārsniedz 1000 miljona latu.

Tā kā valsts ieņēmumi visus pagājušos 3 gadus ir ienākuši budžeta aprēķinātos apmēros, valdībai ir bijis arī iespējams precīzi kārtot visas budžeta paredzētās saistības. Es jau teicu, ka mūsu svarīgākais mērķis un nodoms ir budžeta izdevumus izlietot visas tautas labklājības veicināšanai, it sevišķi paturot vērā lauksaimniecību, kā mūsu nodarības pamatnozari, bet neaizmirstot arī citas ražošanas nozares un ražības celšanu kā lauksaimniecībā, tā arī rūpniecībā un citās nozarēs. Šī pamatdoma par lauksaimniecības izcilo lomu mūsu zemē mums liekas dziļi pareiza, jo lauksaimniecība gan tiešā, gan netiešā nozīmē ir mūsu zemes dzīvības avots, no kura smelas spēkus visas pārējās nozares. Ar lauksaimnieku un zemtūpu priekiem un bēdām ir saistīts mūsu valsts un tautas liktenis. Ja lauksaimniecībai būs labāki apstākļi, arī labāk klāsies pārējām saimnieciskās dzīves nozarēm. Es arī vēlreiz gribētu uzsvērt to, ko šorīt teica mūsu Prezidents, un proti: lai mūsu saimnieciskā attīstība, labklājības augšana un ražības celšanās būtu panākama, nepietiek ar to vien, ka valdība no savas puses dara visu iespējamu, lai sprautu mērķi sasniegtu. Lauksaimniecības sekmes ir atkarīgas no dabas, bet šo dabas spēku virzīšana vēlamā virzienā atkarājas tomēr no jums pašiem. Tā tad nepieciešama sadarbība ar valdību, nepieciešama — cik katram tas iespējams — valdības mērķu sekmēšana un atbalstīšana, lai kopējais darbs dotu arī vēlamos rezultātus.

Diezgan ievērojamas summas no valsts izdevumiem budžetā sastāda arī administratīvie un valsts iestāžu uzturēšanas izdevumi. Šeit ietilpst atalgojumu, ēku, telpu, inventāra uzturēšana un remonts, skolu uzturēšana un daudzi citi tamlīdzīgi izdevumi. Atsevišķām ministrijām šie izdevumi ir gan lielāki, gan mazāki, atkarībā no katras ministrijas rakstura. Šie izdevumi ir patērīna izdevumi, un šais nozarēs esam centušies ieturēt vislielāko taupību un lietderību, un arī šai ziņā esam guvuši panākumus, salīdzinot ar agrāko gadu saimniekošanu. Bet nemot vērā, no otras puses, ka visa mūsu dzīve iet uz augšu, uzstāda jaunas prasības un jaunas vajadzības, daudzos gadījumos ir tomēr bijis nepieciešams arī šos izdevumus palielināt. Jāņem arī vērā, ka mūsu valsts budžets ietver sevī arī daļu pašvaldību izdevumu — par piem., valsts izdod apm. 10 milj. latu pašvaldību skolotāju algošanai gan pagastos, gan pilsētās. Jau agrāk — 1934. g. — mēs anulējām tā sauktos krīzes laika atvilkumus mazajiem darbiniekiem, strādniekiem, kuŗu izpeļņa nepārsniedz 110 latu mēnesi. Tagad nupat Ministru kabineta pagājušā sēdē ir lemts par daļas krīzes atvilkumu samazināšanu pārējiem darbiniekiem, kas atrodas valsts dienestā un saņem no valsts algu. To darām ar nolūku, lai atdotu vismaz daļu no atvilkumiem darbiniekiem, kuŗus viņi nesuši tajos gados, kad valsts kases stāvoklis bijis grūtāks. Ir arī otrs nolūks: lai paceltu valsts darbinieku pirkspējas, kas savukārt radīs lielāku pieprasījumu pēc precēm, arī tām precēm, ko ražojiet jūs, mūsu zemes lauksaimnieki un zemtūri. Reizē ar šiem atvieglojumiem krīzes laika nastās esam paredzējuši arī, ka valsts darbiniekiem ir jāstrādā ilgāk par līdzšinējiem 6 stundām, un, no 3. maija sākot, valsts iestādēs strādās līdzšinējo 6 stundu vietā 7 stundas. Ar to ceram panākt, ka nākotnē nebūs ministrijās jāuzņem jauni darbinieki, ceram panākt arī ražīgāku darbu un dzīvīgu un pareizāku apstrādājamo jaukājumū izpratni un atīsināšanu. Ar šo lēmumu ir arī izlīdz-

nāta starpība starp 6 un 8 stundu darba dienu pilsētās.

Mēs arī piegriezām vērību mūsu tautas veselības kopšanai un uzturēšanai un mūsu tautas dzīvā spēkā vairošanai.

Lai mēs visi varētu mierīgi savu darbu strādāt, ir nepieciešams, lai valsts aizsardzības un drošības iestādes būtu pienācīgi apgādātas ar līdzekļiem savu lielo dziļi svarīgo uzdevumu kārtīgai pildīšanai. Tādēļ ir arī bijis nepieciešams šim iestādēm — armijai un aizsargiem pakāpeniski palielināt līdzekļus saskaņā ar uzstādīto planu un faktiskām nepieciešamībām. Visradikalāk esam tomēr pārveidojuši lauksaimniecības veicināšanu. Lauksaimniecības labklājības celšanā mēs vadāmies galvenā kārtā no šādiem principiem: 1) garantējam cietas cenas pēc iespējas visiem lauksaimniecības ražojumiem; 2) regulējam cenas lauksaimniekiem pērkamajam svarīgākām precēm, kā arī nodrošinām lauksaimniekiem nepieciešamo darba spēku; 3) samazinām lauksaimniecības ražošanas izdevumus un 4) ar visiem pieejamiem līdzekļiem cenšamies celt ražas, kur bez šaubām, kā jau aizrādīju, arī ir nepieciešama jūsu pašu līdzdarbība un jūsu pašu, lauksaimnieku un zemtūpu, saprātīga rīcība.

Attiecībā uz svarīgākajiem lauksaimniecības ražojumiem un šo ražojumu cietām cenām, kā to jau zināsi, ir noteikta cena labībai, liniem, gaļas produktiem, olām, piensaimniecības ražojumiem, sēklām, cukurbietēm, kartupeļiem. Esam uzsākuši arī pārkārtot ādu un vilnas tirgu. Lauksaimniecības ražojumu tirgus regulēšana arvien vēl tiek paplašināta un līdztekus cenu garantēšanai valdība, atkarībā no apstākļiem, cenšas arī šīs cenas uzlabot. Tā konkrēti, cenas ir paaugstinātas jau vairākkārt sviestam. Pēdējais paaugstinājums attiecas uz aprīļa mēnesi, palielinot cenu no 1,75 uz 1,90 Ls par kg. Drusku agrāk tiem, kas nodod labu pienu katru dienu pienotavās, pielikām premiju 10 līdz 25 sant. par sviesta kg. Labībai 1937. gada ražai noteiktas šādas caurmēra cenas: rudziem Ls 188,10 par tōnu, pagājušā gadā cena bija Ls 171,— par tonnu; kviešiem Ls 220,20 par tonnu, 1936. gadā bija Ls 192,— par tonnu; miežiem Ls 165,— par tonnu, 1936. gadā bija Ls 150,— un auzām — Ls 159,50 par tonnu, bet 1936. gadā bija Ls 145,— par tonnu. Liniem, sakarā ar samērā izdevīgu pagājušā gada ražas realizāciju, atradām par iespējamu izmaksāt premiju — 10 santimus par katru linu monopolam nodotā šķiedras kilogramu. Līdzīgā kārtā mēs rīkojamies arī ar citiem ražojumiem — ja tirgus apstākļi uzlabojas, mēs ieguvumu bez kavēšanās nododam ražotājam. Gaļai cena paaugstināta par 20 sant., maksājot tagad 85 sant. dzīvsvārā agrāko 65 sant. vietā. Kartupeļiem spirta vajadzībām cena paaugstināta no Ls 3,30 uz Ls 3,90 par kvintalu. Es varu apliecināt, ka nevienā valstī nedz mūsu kaimiņos, nedz tālāk, nav izvesta tik plaša lauksaimniecības ražojumu cenu regulēšana, kā tas ir pie mums.

Arī mūsu garantētās cietās cenas ir augstākas nekā citur.

Vēl varētu piezīmēt, ka, neskatoties uz šo cenu paaugstinājumu, vienā daļā lauksaimniecības ražojumu tekošā gadā esam paredzējuši iepirkt arī daudz lielākus daudzumus nekā iepriekšējā. Lielāki būs šogad cukurbiešu iepirkumi: 230.000 tonnu vietā ar 290—300.000 tonnas. Tas ir nepieciešami, lai varētu sarāžot cukuru zināmām rezervēm. Tāpat esam paredzējuši pasūtīt spirta dedzinātavām 18 milj. litru spirta, un pagājušā gada 70—80.000 tonnu vietā esam paredzējuši iepirkt pāri par 150.000 tonnu kartupeļu. Jāņem arī vērā, ka kartupeļu cena ir noteikta pie ļoti mērena stērķeļu satura kartupeļos: 16—18,4%. Pie izdevīgākiem augšanas vai veģetācijas apstākļiem stērķeļu saturs pie mums var būt augstāks, un Ls 3,90 vietā lauksaimnieks, ražojot kartupeļus ar augstāku stērķeļu saturu, saņems patiesībā Ls 4,10 par kvintalu. Šeit krit svarā pareizas kartupeļu šķirnes izvēle un laba zemes sagatavošana. Tas ir jūsu pašu rokās. Bez šim 150.000 tonnām kartupeļu, spirta dedzināšanai būs nepieciešamas arī apm. 7.500 tonnas miežu, kas kopā ar kartupeļiem dos lauksaimniekiem pāri par 7¹/₂ milj. latu ienākumus. Miežu lielākā daudzumā patērēs arī pārkārtotā alus rūpniecība, jūs ziniet, ka alu, jauno alu mēs tagad paši brūvējam.

Kas zīmējas uz lauksaimniekiem pērkamo preču cenām un darba spēka apgādāšanu, tad sevišķi pēdējā laikā esam šim problemām veltījuši ļoti daudz pūļu.

Rezultatā ir panākts, ka galvenā lauksaimniekiem vajadzīgām precēm cenas nav paceltas, lai gan izejvielas, sevišķi dzelzs un arī citas pamata izejvielas, ir ļoti lielā mērā pēdējā laikā starptautiskos tirgos sadārdzinājušās. Tādā kārtā lauksaimnieki pie mums varēs pirkt visas galvenās lauksaimniecības mašīnas par agrākām cenām; mākslīgo mēslu cena noteikta zemāk kā jebkur citur un visā valstī ir vienāda. Par to jūs esat cīnījušies 10 gadus. Par šiem jautājumiem jums, droši vien, sīkāki pastāstīs zemkopības ministrs Birnieka kungs.

Lauksaimniecības ražojumu pašizmaksas pazemināšanai un ražības celšanas nolūkā caur Lauksaimniecības kameru ir izveidots ļoti plašs padomdošanas tīkls par darba racionalizāciju zemkopībā, lopkopībā, mājturībā u. t. t. Es gribētu arī pieminēt to palīdzību, ko valdība sniedz lauksaimniekiem ugunsdrošām būvēm, kā arī apdrošināšanu pret slimības un nelaimes gadījumiem. Paredzam ievest uz laukiem arī juridisko palīdzību un obligatorisko inventāra apdrošināšanu. Jāpiemin arī parādu dzēšana un kredīta atvieglojumi, ko lauksaimnieki izmanto caur Valsts zemes banku, kuŗa ir dzēsusi parādus līdz šim par 42,7 milj. latu, tāpat arī ievērojami atvieglojumi ir doti ar maksājumu atlikšanu, procentu samazināšanu no 6, 4, 3 uz 4, 3, 2. Kapitāla atmaksa ir pagarināta uz ilgākiem gadiem, parādi pārjaunoti un apvienoti. Pēdējo 2 gadu laikā dzēsti kara izpostīto parādi būvēm par apm. 10 milj. Ls, skaitot atpakaļ ar 1919. gadu.

Mūsu darbu programmai ļoti svarīgu vietu ieņem tagad arī celtniecība. Es domāju, ka vārda istā nozīmē mēs tagad varam runāt par celtniecības laikmetu Latvijā, kāds vēl līdz šim mūsu zemē nav piedzīvots. Jūs droši vien redzējat vai redzēsiet mūsu galvas pilsētā, kā nozūd vecās, laika garam un modernām prasībām nepiemērotās celtnes, kā pazūd gadusimēņu putekļi un gruveši un to vietā rodas jaunas modernas celtnes, rodas laukumi un mūsu Rīga no gadusimēņu sastinguma kļūst skaista, dzīva un latviska. Jūs redziet, ka pašreiz darbā ir Tiesu pils, Kara muzejs, Finanšu ministrijas nams; drīzumā paredzēts uzsākt arī Uzvaras laukuma būvi. Blakus šīm būvēm galvas pilsētā, arī provinces pilsētās tiek būvētas dažādas sabiedriskas celtnes, uz laukiem tiek būvētas skolas un arī novāktas kara laika atliekas un gruveši. Jelgavā ir atjaunota un pārbūvēta hercoga Jēkaba pils, uz kuriem šīs dienas pāries Latvijas lauksaimniecības kamera, un līdz ar to Jelgava kļūs par Latvijas lauksaimniecības centru, kur pievienosies pēc gada vai pusotra arī lauksaimniecības augstākā izglītības iestāde — Lauksaimniecības akadēmija. Tiek būvēti ceļi un tilti, vīktas jaunas un nobeigtas iesāktās dzelzceļu līnijas. Visas šīs būves tomēr pārsēj lielās ūdensspēka stacijas — Ķeguma būve, kuŗu paredzam nobeigt un iesākt darbā laist jau 1939. gada rudenī.

No šiem nedaudz piemēriem ir redzams, ka ir pamatots teiciens par mūsu budžetu, — ka tas ir celtniecības budžets.

Runājot par būvniecību, šad un tad ir bijis jādzird jautājums: kur valdība ņem līdzekļus šo būvdarbu izvešanai? Uz to es gribētu atbildēt, ka nav jāizmirst, ka valsts budžets ar katru gadu, kā mēs iepriekš redzējām, ir sistemātiski pieaudzis, un vienu ļoti lielu daļu no šī pieauguma saņem taisni būvniecība. Tā saucamiem kapitāla ieguldījumiem, kuŗi galvenā kārtā sastādās no dažādām būvēm, kredīti ir pieauguši šādā kārtā: 1935./36. gadā izdoti 19,6 milj. Ls, 1936./37. gada budžetā bija paredzēti 29,5 milj. Ls un jaunajā budžetā, kuŗu nupat šini mēnesī uzsākām izpildīt, ir paredzēti 37,29 milj. latu. Valsts administratīvās iestādes saņem līdzekļus būvēm tieši no valsts kases kopējiem ieņēmumiem, kamēr monopoli un dažādie valsts uzņēmumi būvju vajadzībām sagādā līdzekļus ar saviem operatīviem vai uzkrātiem kapitāliem, un tikai nedaudzos gadījumos saņem savām būvēm līdzekļus no pamatbudžeta. Mēs arī turpmāk raudzīsimies, lai valsts uzņēmumi un monopoli saņemtu pēc iespējas mazāk no pamatbudžeta vai no valsts kases, bet lai tie paši iztiktu ar saviem ieņēmumiem, un kur vajadzīgs lielāks kapitāls ieguldījums, lai sagādā to kredīta veidā līdzīgi privātiem uzņēmumiem un lai vispār tie strādātu līdzīgi privātiem uzņēmumiem un uz stingri saimnieciskiem pamatiem.

Vislielākās būves, ko valdība ir uzņēmusies un paredzējusi izvest, t.i. Ķeguma spēkstacijas būves finansēšanu ir paredzēts realizēt aizņēmuma ceļā, sedzot tikai daļu budžeta kārtībā. Uz pag. gadā noslēgtā līguma pamata vienu lielu daļu līdzekļu būvei mēs saņemam no ārzemēm, no Zviedrijas. Šeit pierādās atkal, ko nozīmē valsts labā slava un kredīts. Iztrūkstošā daļa būs jāsaģadā iekšējā aizņēmuma ceļā, un mēs esam paredzējuši visdrīzākā laikā šādu aizņēmumu izlaist valsts kredītkūlu zīmju veidā, kuŗā mēs lūgsim ņemt daļību visplašākās aprindās. Pēc aprēķiniem Ķeguma spēkstacija pēc darbu uzsākšanas pati, kā racionāls un saimniecisks uzņēmums, spēš aizņemt naudu atdot un aizņēmumu vairāku gadu laikā pakāpeniski dzēst.

Lielus un dziļus pārkārtojumus mēs esam izveiduši arī privātā kredītsaimniecībā. Kā jau zināms, viena daļa no mūsu kredītiestādēm gan nepareizas organizācijas vai sliktas pārvaldīšanas dēļ, gan arī sava kapitāla trūkuma vai vairāku citu iemeslu dēļ jau ilgāku laiku nīkuloja, bet sevišķi grūtos apstākļos nonāca ap 1931./32. gadu, kad mūsu zemē atstāja savas pēdas un dziļu iespaidu saimnieciskās grūtības un cenu sabrukums starptautiskos tirgos. Šai laikā nonāca maksāšanas grūtībās vairāki rūpniecības un tirdzniecības uzņēmumi, un vairākam bankām, kas šos uzņēmumus bija kreditējušas, radās nepārvaramas grūtības, un tālāk dzīvošana likās neiespējama. Pašas ar saviem spēkiem šīs kredītiestādes līdzekļu trūkuma dēļ no draudošā sabrukuma izklūt nevarēja. Stāvokļa saglabāšanai valdība nodibināja jaunu privātu kredītiestādi — Latvijas kredītbanku. Ši banka isā laikā ir paspējusi nokārtot visu maksāšanas grūtības nonākušo kredītiestāžu atveseļošanu vai likvidēšanu, pie kam nav cietuši ne noguldītāji, kas savus ietaupījumus bija uzticējuši šim iestādēm, nedz arī dzīvotspējīgie tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumi, kas bija saistījušies kredīta attiecībās ar šīm kredītiestādēm. Atlikušo kredītiestāžu darbība pašreiz uzrāda pilnīgi apmierinošu ainu, jo šo banku bilanču kopsumma, kas 1935. gadā uzrādīja 124,5 milj. Ls, 1936. g. sastādīja 201,5 milj. Ls, un 1937. gadā tā būs vēl ievērojami pieaugusi, par ko man gan vēl pašreiz ziņu nav. Bet galvenais, ko panākuši Latvijas kredītbanka, ir tas, ka viņa pratusi saistīt pie sevis kapitālus, par kuŗiem mums latviešiem nebija nekāda noteikšana, — bet tagad šis kapitāls klausu mums un darbojas tur, kur viņam to norādām, kur to norāda mūsu vadonis!

Pēc banku atveseļošanās Latvijas kredītbanka uzsākusi pašreiz ļoti svarīgu darbu, un proti — tā ņem aktīvu līdzdalību jaunu tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumu dibināšanā. Mēs domājam, ka ar šiem jauniem uzņēmumiem mēs liekam stūrakmeni mūsu nacionālai, latviskai tautsaimniecībai. Latvijas kredītbanka piedalās ar akcijām sabiedrībā „Vairogs”, a/s. „Ogle”, „Aldaris” un citur. Viņa atpērk labprātīgas vienošanās ceļā vairākus tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumus, kas paši saviem spēkiem nespēj tālāk dzīvot. Latvijas kredītbanka ir piedalījies arī ar saviem līdzekļiem jauno uzņēmumu „Turība”, „Kieģelnieks”, „Kaļķis”, „Ādu un vilnas centrāle” finansēšanā. Kredītbanka šīs akcijas un līdzdalību paturēs tikai pagaidām, kamēr šo uzņēmumu ekspluatēšanu un pārvaldīšanu varēs uzņemties vēlamā privata ierosme. Tuvākā nākotnē paredzama arī pārkārtošana krājkasu stāvokli, gan pārvaldīšanas, gan pašas darbības regulēšanas un krājkasu nozīmes celšanas ziņā. Kā mūsu Prezidents ir uzsvēris — krājkašes ir pirmā kārtā jāpadara par krājkašēm, bet nevis par citur saņemtas naudas izdalīšanas vietām.

Es gribu arī pāris vārdos pieskārties mūsu naudas emisijas apmēriem vai naudas apgrozības jautājumam un norādīt uz to, ka pēc valutas reformas mūsu naudas emisija neuzrāda nekādu ievērojamu pieaugumu. Tā, 1935. gada janvārī banknotas, valsts kases zīmes un metālnauda kopā bija apgrozībā par 198,6 milj. latu, 1936. g. janvārī bija 110 milj. latu, 1937. g. janvārī 115 milj. latu un šī gada aprīlī 124 miljona latu. Kā redzams, pēdējos gados lielu svārstību nav, bet gan ir neliels pieaugums, kas arī ir pilnīgi loģiski un saprotami, jo saimniecisko apgrozījumu pieaugšanas un rosības pieņemšanas dēļ ir arī vajadzība pēc lielāka naudas daudzuma publikas apgrozībā.

It sevišķi iepriecinošu ainu rāda mūsu ārzmju valutas un zelta rezervju pieaugums:

	Zelts Latvijas bankas ričībā milj. Ls	Ārzmju valuta milj. Ls	Kopā milj. Ls
1933. g. 2. janv.	35,7	10,2	45,9
1934. g. 2. janv.	45,0	3,2	48,2
1935. g. 2. janv.	46,3	3,6	49,9
1936. g. 2. janv.	46,4	7,3	53,7
1937. g. 2. janv.	76,8	25,9	102,7
1937. g. 12. apr.	77,4	40,5	117,9

Pie 1937. g. 2. janvāra kopsūmas man gan jāpiezīmē, ka sakarā ar valutas reformu zelts un valūta pag. gada oktobrī ir pārvērtēta, bet neskatoties uz to, arī faktiskais pieaugums ir bijis diezgan liels un straujš. Kā piemēru varu minēt 1934. g. valutas krājumu stāvokli 3,2 milj., kas grozot kursu par 40% — būtu pie pārkārtotā kursa ap 4,4 milj. — bet tagad mums ir 40,5 milj. Viss tas dod mums iespēju ielaist vairāk ārzmju preču un apmierināt visas iedzīvotāju prasības un vajadzības.

Šāda, isumā saņemot, ir mūsu finanšu politika. Mēs esam panākuši stabilitāti un pakāpenisku uzlabošanu. Viss tas ir panākts ar darbu, ar daļu tārtības, kāda mums ir bijusi šīs lietas kārtot. Bet, ejot tālāk ikdienas darbā, katrs solis ir jāpārdomā, lai nesalauztu uzlabošanās līniju. Stabilitāte un pakāpeniska uzlabošanās ir ļoti trauslas lietas un, lai šo stabilitāti un pakāpenisko uzlabošanu uzturētu, ir nepieciešama visu saimniecisko spēku sadarbība. Kādas lielvalsts finanšu politikas ir teicis, ka saimnieciskā politika nav zinātne, bet māksla un ka saimniecības un finanču politikas izveidējam nākas it kā šķietami neiespējamo padarīt par iespējamu. Se-

nākos tā saucamos saimnieciskā liberalisma laikus valsts vara reti un maz kur iejaucās saimnieciskās dzīves gaitās. Valsts varas galvenais uzdevums bija gādāt par kārtības uzturēšanu zemē un valsts aizsardzību no ārējiem ienaidniekiem. Toreiz finanšu politikas svarīgākais uzdevums bija sagādāt līdzekļus šīs kārtības un aizsardzības realizēšanai. Mūsu dienās valsts varas rūpība un gādība sastādās no ļoti daudziem un ļoti sarežģītiem pienākumiem. Valsts finanšu politika ir kļuvusi par to saimnieciskās politikas daļu, kuŗa visdziļāk iespaido mūsu valsts dzīvi. Un tādej es arī gribētu teikt, ka saskaņot finanšu politiku ar visu saimnieciskās dzīves ritumu ir liela tautsaimnieciskā māksla. Bet tai pašā laikā arī smags un grūts uzdevums. Es domāju, jūs varēsiet arī tagad apliecināt, ka to pamatmērķu sasniegšanā, ko mēs bijām sev sprauduši, proti: celt visas tautas labklājību, mūsu tagadējā valdība ar viņas Prezidentu un tautas vadoni priekšgalā nav strādājusi bez sekmēm. Šad un tad man nācies redzēt ārzmju presē rakstus un apcerējumus par Latviju. Tur redzamas atziņas; ka Latvija ir laimīga zeme. Man liekas, ka pie šāda sfēdziena nonāk novērotāji, kas mūsu zemi apmeklējuši. Mēs arī zinām no tautsaimniecības vēstures, ka visgrūtāk ātrām pārmaiņām padodas tieši saimnieciskās dzīves pārkārtošana. Mūsu zemē vēl nav notecējuši pilni 3 gadi, kamēr esam uzsākuši kopējo ceļu mūsu zemes jaunūzbuvei. Šajā priekš vēstures ļoti isajā laika sprīdī mēs esam tomēr piedzīvojuši visas tās milzu pārvērtības, kuŗu liecinieki mēs patlaban esam, un ko mēs, objektīvi būdami, arī izjūtam un piedzīvojam katrs savā saimniecībā un dzīves gaitās.

Iesim tālāk pa mūsu vadoņa norādīto ceļu, tad mēs savu zemi un valsti patiesi laimīgi celsim šā vārda visdziļākā nozīmē. LTA

Izglītības ministra prof. A. Tenteļa runa Zemnieku dienās par mūsu tautas likteņgaitām.

Izglītības ministris prof. A. Tentelis 24. aprīlī Zemnieku dienu sanāksmē referēja par mūsu tautas likteņgaitām.

Mūsu dienās daudzi interesējas par vēsturi. To esam novērojuši arī Zemnieku dienās atsevišķos aprīņos, kur katrā sapulcē ir bijis arī kāds referāts par vēsturisku tematu. Neilgi atpakaļ ar Valsts Prezidenta gādību tika nodibināts vēstures institūts. Arī pašā tautā ir liela interese par vēsturi, kas izpaužas bagātīgi lasot vēstures grāmatas, klausoties priekšlasījumos un arī tieši nodarbojoties ar vēsturi — pētot savas dzimtas, savu tēva māju vēsturi u. t. t. Interese par vēsturi ir dziļi iedzīmusi katrā cilvēkā un arī katrā ģimenē, plašās masās un veselās tautās. To mēs novērojam arī pie senajām tautām.

Ja mēs atrodam vēsturē pamatojumus un attaisnojumus mūsu tagadējiem notikumiem, tad varam būt pārliecināti, ka mūsu tautas un valsts attīstība notiek organiski, bez kādiem pārtraukumiem un bez svešas iemaisīšanās. Vēsturiskais pamats stiprina mūsu garu, ļaujot mums mierīgi iet uz priekšu.

Runāt par mūsu tautas likteņgaitām nav visai viegli. Vispirms atzīmējams, ka latvietis savās ilgajās likteņgaitās ir parādījis savas tieksmes pēc neatkarības un brīvības, un ar kādu izturību viņš ir turējies pie savas kultūras. Neatkarības tieksme ir latvieša rakstura pamatvilciens. Viņš grib lemt pats par savu likteni. Viens no pierādījumiem tam ir latviešu viensētas, kas rakstītās kronikās apliecinātas jau sākot ar 12. gadsimteni. Citas tautas līdzīgos ģeogrāfiskos un dabas apstākļos bieži ir nometušās ciemos, kur tās padotas kopdzīves noteikumiem. Te nevar attīstīties atbildības sajūta. Turpretim viensētās saimes tēvs ir par visu atbildīgs. Saimes locekļi no savas puses mēcās paklausīt un līdz ar to rīkot un pavēlēt, jo kad pienāks viņu reize, tad arī viņi vadīs saimi.

Patstāvību mēs redzam visās latviešu tautas likteņgaitās. To rāda, piemēram, augstā mākslas attīstība senvēsturē, par kuŗu stāsta pilskalnu izrakumi. Šais mākslas darbos redzama augsti attīstīta gaume un individualitāte, kas liecina par tautas raksturu. Patstāvības un neatkarības tieksme sastopama arī latviešu politiskajā dzīvē jau no seniem laikiem. Politisko patstāvību latvieši spēja saglabāt tik ilgi, kamēr tautā pastāvēja vienprātība

un saprašanās, jo politikā parāk liels individualisms noved pie šķelšanās un saskaldīšanās.

Latvieša patstāvība nekad nav nozīmējusi noslēgšanos no citiem. Latvietis nekad nav ap savu zemi cēlis mūrus, kuŗiem nevarētu pāri tikt. Latvieša individualisms nav egoistīgs un savtīgs, bet citiem labvēlīgs. Kad latvietis aizmirsa šos labos tikumus, tad viņam nav labi gājis.

Latviešu tauta ir bijusi kādreiz vienota. Uz to norāda lielā apcietinājumu un piļu rinda gar apdraudētām robežām, sevišķi gar Krievijas robežu. Šādu apcietinājumu sistemu var uzcelt tikai vienots spēks un vienota doma, kas nav islaicīga, bet valda vairākas paaudzes. Novērots, ka uz robežas ar draudzīgu tautu šādas pilis un apcietinājumi nav atrodam.

Bet kādēļ tad šī mūsu tautas vienprātība izzuda. Te vainīga sekošana sliktiem paraugiem, piem., krieviem, kuŗu valdnieki sadalīja dažreiz valsti starp saviem dēliem un vienu dēlu par visas valsts valdnieku atstāja tikai vārda pēc. Te vienprātība vairs nevarēja būt. Tādēļ arī krievu iebrukumi mūsu zemē nebija sevišķi bīstami, jo iekaroto viņi sevišķi necentās paturēt; pietika, ja viņiem kārtīgi maksāja meslus. Piemēram no Tālavas vēl 1280. gados krievi prasīja tributū, kaut gan vācieši jau 70 gadus turēja Tālavu par viņu iekarotu zemi.

Stāvoklis mainījās, kad iebruka vācieši un zem tirgotāju-draugu maskas nometās Daugavas lejas galā. Viņi izmantoja latviešu cilšu saskaldīšanos un pamazām iekaroja visu latviešu apdzīvoto zemi, sanaidojot latviešus ar kaimiņiem un arī savā starpā. Nav īsti nosakāms, kas spieda latviešus atteikties no savas vienprātības. To varētu saprast, ja atceramies saimes laikus, kad politiķi neredzēja, kādā stāvoklī viņi gatavi tautu novest. No saimes mūs glāba 15. maijs un mūsu vadonis. Bet 13. gadsimteni tāda vadoņa mums nebija.

Arī starpā starp veco un jauno Latviju latvietis mierīgi nepadevās svešai varai. Ziņu par to gan mums nav daudz, jo neviens valdība taču nevēlas, lai pavalstnieku nemieri izpaustos uz āru. Turklāt šie nemieri neaptvēra ne visu tautu, ne plašākus apgabalus. Tieni nebija arī noderīga vadoņa un iepriekš sagatavota plana. Tomēr šie nemieri uzliesmoja diezgan asi un tika arī asiņaini aplāpēti.

Jo tuvāk mūsu dienām, jo par šādiem nemieriem mēs dzirdam biežāk. Visvairāk par tiem dzirdam 18. un 19. gadsimtepos. Tas arī ir dabīgi, jo šie gadsimtepi mums ir tuvāki un ziņas plašākas.

Latvietim tā tad nekad nav zudusi tieksme pēc savas neatkarības un patstāvības un pēc tautas brīvības. 19. gadsimteni šī tieksme spilgti parādījās mūsu gara dzīvē, sevišķi gadsimteņa otrajā pusē — t. i. tautas atmodas laikā. Šeit vērojamas divējādas vai trejādas strāvas — ekonomiskas, garīgas un politiskas neatkarības tieksmes. Ekonomiskā strāva radās ar agraro un pašvaldību likumu. Latvieši varēja iegūt zemi īpašumā un tādā kārtā stāties stingri uz savas zemes. Šo strāvu sludināja un vadīja gadsimteņa otrā pusē Krišjānis Valdemārs, kuŗa nozīmi mēs vēl neesam pilnā mērā novērtējuši. Cerēsim, ka tagad, kad sāk izdot Valdemāra kopotus rakstus, kad pie mums parādās saimniecisku organizāciju vēsture, mēs sapratīsim to, ko Valdemārs devis mūsu tautas ekonomiskai neatkarībai.

Viņam blakus lielākais mūsugara neatkarības paudējs, kas stiprināja tēvzemes un tēvu valodas mīlestību, kas aicināja mūsu tēvus vienoties, tas ir šodien no Valsts Prezidenta tik ļoti izceltais un patiesi izceltais Kronvalda Atis. Viņa 100 gadu dzimšanas dienas atceri mēs nosvinējam tikai dažas dienas atpakaļ. Viņš pelnījis, lai mēs ar viņa rakstiem tuvāk iepazīstamies, lai viņa raksti būtu mums rokas grāmata. Viņa latvieša sirds un pravieša gaišais skats paredzēja latviešu valsts un kultūras iespējāmību un uzplaukšanu. Abu šo tautas dēlu balsis neizskanēja tukšumā, bet tūkstoši un atkal tūkstoši tās dzirdēja, un latvieši, uz šiem pamatiem stāvēdami, izkaroja savu nacionālu valsti.

Izlabojums.

„Vald. Vēstn.“ š. g. 91. num. izsludinātā likumā „Pārgrozījumi noteikumos par krīzes laika atvilkumiem no valsts darbinieku un strādnieku atalgojuma un no valsts izmaksājamām pensijām“ 2. panta 3. rindā jāstriko kļūdas pēc iespiestie vārdi: „vai bērnu“.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Lēmums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a) un h) punktiem, nolēmju apturēt žurnāla „Mūsu laikmets“ izdošanu. Izdevniecība — „Latvijas Rakstu apgādība“. Atbildīgais redaktors — Alfreds Mednis.

Rīgā, 1937. g. 23. aprīlī. 1490.

Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš.

Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Lēmums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a) un h) punktiem, nolēmju apturēt žurnāla „Obzor mirovich voprosov“ izdošanu. Izdevniecība — „Latvijas Rakstu apgādība“. Atbildīgais redaktors — Pāvils Macanovs.

Rīgā, 1937. g. 23. aprīlī. 1493.

Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš.

Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Lēmums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a) un h) punktiem, nolēmju apturēt žurnāla „Adventes jaunatnes vadonis dzīvē un darbā“ izdošanu. Izdevniecība — „Latvijas Rakstu apgādība“. Atbildīgais redaktors — Alfreds Mednis.

Rīgā, 1937. g. 23. aprīlī. 1496.

Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš.

Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Rīkojums.

Pamatojoties uz Akcizes nolikuma 1934. gada izdevuma 193. panta piezīmi, grozu savu 1929. g. 14. oktobra 2925. rīkojumu, kas izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1929. gada 234. num., par mājas alus darīšanas bez policijas atļaujas noliegšanu un izslēdzu no aizlieguma rajona Jaunlatgales apr. Līnavas pagastā Pimachu ciemā Mikēla un

savu politisku brīvību. Gan tas notika ar lielām grūtībām, bet toties jo pilnīgi un galīgi. Latviešiem jau bija vadonis — mūsu Valsts Prezidents, kas nelāvās ne pēdu novērsties no sava ideāla, un mūsu kaņaspēka virspavēlnieki — plkv. Kalpaks un tagadējais kara ministris ģen. J. Balodis ar mūsu krietnajiem kaņavīriem.

Tad nāca pārbaudījumu laiki. Pēc tam nāca 15. maijs, kad mēs paši sevi uzvarējām, izdeldējām savu pašlabumu kāro „es“, ne paši ar savu spēku, bet ar mūsu Vadoņa gādību, kas atsvabināja mūsos gulošo spēku. Latvieši atkal saprata vārdus: latvieti, mosties, tev liels darbs, liels pienākums priekšā. Tev paša spēkiem jātiec uz priekšu. Tev jāvienojas, jābiedrojas kopā ar citiem, lai stātos pretim visam, kas varētu kaitēt mūsu Latvijai.

Mēs ejam uz priekšu mūsu vadoņa vadībā, kas dziļi un plaši savā visu aptveošā saimnieciskā, kulturalā un politiskā sistemā ietilpinājis abu mūsu atmodas laika darbinieku idejas. Profams, ka dažiem gribētos vēl ātrāk tikt uz priekšu, bet vienmēr paturot acu priekšā latvisko un mūžīgo Latviju, darbs, kas tiek darīts, nav vienas dienas darbs.

Mūsu tautas likteņa gaitās latvieši ir pierādījuši savu izturību. Latviešu tauta iznesusi un uzturējusi savu pašas kultūru cauri visām briesmām un iespējām to pazaudēt. Un tauta, kas sev tic un grib sevi pasargāt un uzturēt, tā tauta nekad bojā neaizies.

Cerēsim un gribēsim, lai būtu mūžīga daļa Latvija, sekosim mūsu vadonim, kas visus ceļus labāk izpētījis, kam ir dzelzs griba un nesalaužama ticība, — un Latvija būs un mēs līdz ar viņu.

LTA.

Vasilija Baikovu saimniecību un Vec-Kulevas ciemā Jura Perlova saimniecību. Abas minētās saimniecības ietilpst Latvijas - S. P. R. S. robežas 2 km pierobežas joslā. Minētās vietas turpmāk mājas alus izgatavošanai policijas atļauja nav vajadzīga.

Rīkojums stājas spēkā 7. dienā pēc tā izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“. Šo rīkojumu paziņot atzīmēto vietu iedzīvotājiem uzlietu par pienākumu pagasta valdei.

Rīgā, 1937. g. 23. aprīlī. 578 un 607.

Iekšlietu ministris V. Gulbis.

Administr. depart. direktors Anšmits.

150. rīkojums

1937. g. 22. aprīlī.

Par tarifa pazemināšanu braucieniem uz 1. Latvijas gaidu nacionālo nometni.

Pamatojoties uz satiksmes ministru š. g. 14. aprīļa rezolūciju, uzdodu no š. g. 30. jūnija līdz 13. jūlijam pārvadāt no izbraukšanas stacijas līdz Lielupei un atpakaļ 3. klases vagonos ar 50% braukuma maksas pazeminājumu 1. Latvijas gaidu nacionālās nometnes dalībnieču grupas, ja grupās brauc ne mazāk kā 3 personas. Gaidām vecumā līdz pilniem 12 gadiem 50% pazeminājums aprēķināms no bērniem noteiktās cenas.

Pazeminātā tarifa iegūšanai gaidu grupām jāiesniedz izbraukšanas stacijā pirms izbrauciena Latvijas gaidu organizācijas rakstisks pieprasījums. Reizē ar pieprasījuma iesniegšanu jāiemaksā arī braukuma maksa. Ja braucēju grupa par atpakaļbraucienam vēlas samaksāt izbraukšanas stacijā, tad iesniedzams arī pieprasījums atpakaļbraucienam.

Pārvadāšanai izsniedzamas parastās grupu braucienam biļetes ar ekskursantu kuponiem. Iesniegtos pieprasījumus, kā attaisnojošus dokumentus, pievieno biļetes norakstam, kas paliek stacijā.

Vilcienos braucējam jāuzrāda biļešu kontrolējošām personām pārvadāšanas dokumenti un kartiņa ar ģimetni par piederību pie Latvijas gaidu centralās organizācijas. Braucējas, kas šādas kartiņas nevar uzrādīt, uzskatāmas kā braucējas ar nepietiekošu biļeti.

Rīkojums spēkā no 1937. g. 30. jūnija līdz 13. jūlijam ieskaitot.

Dzelzce. galv. direkt. v. i. E. Dravnieks.

Ekspluat. direktors J. Stakle.

Apstiprinu 1937. g. 23. aprīlī.
Satiksmes ministris B. Einbergs.

155. r i k o j u m s

par braukuma maksas pazemināšanu bērniem un viņu pavadoņiem,
izbraucot uz atpūtas vietu vai atgriežoties no tās.

1. Rīgas, Liepājas, Ventspils, Jelgavas, Rēzeknes, Daugavpils, Cēsu, Valmieras,
Kuldīgas, Ludzas, Jēkabpils, Slokas, Bauskas, Tukuma un Grīvas trīcīgo iedzīvotāju
bērni, kuņģus minēto pilsētu valdes novietojuma vasaras atpūtā uz laukiem, pārvadājami
līdz ar pavadoņiem pa dzelzceļiem 3. klases vagonos līdz atpūtas vietas tuvākajai stacijai
vai pieturai un pēc atpūtas atpakaļ ar braukuma maksas 50% pazeminājumu (abos
virzienos).

2. Tādu pašu braukuma maksas pazeminājumu (50%) braucieniem uz atpūtas
vietu un pēc atpūtas no tās atpakaļ bauda arī slimo kasu dalībnieku bērni un viņu
pavadoņi.

3. Braukuma maksas pazeminājums piemērojams bērnu un pavadoņu braucie-
niem arī tieši satiksmē ar Valmieras pievedceļa un Liepājas-Aizputes šaursliežu ceļa
stacijām.

4. Vienā ģimenē vasaras atpūtā nodotiem bērniem, kā braucot uz atpūtas vietu,
tā atpakaļbraucot var līdz braukt par pazeminātu (50%) braukuma maksu kā pava-
donis tikai viena persona.

5. Atsevišķi, bez pavadoņa braucošiem bērniem un arī bez bērniem braucošiem
pavadoņiem braukuma maksas pazeminājums nav piemērojams.

6. Braukuma maksas pazeminājums 1. punktā minēto pilsētu bērniem un pava-
doņiem piešķirams pret izbraukšanas stacijā (vienā eksemplarā) iesniegtiem šo pilsētu
valžu pieprasījumiem, bet 2. punktā minēto slimo kasu dalībnieku bērniem un pava-
doņiem pret: Latvijas slimo kasu starpbiroja, 1. Jelgavas, Liepājas kopējās,
Latgales kopējās, Kuldīgas kopējās, Ventspils, Valmieras kopējās, Gulbenes un apkār-
tnes kopējās un Latgales skolotāju, pašvaldību un sabiedrisko iestāžu darbinieku slimo
kases pieprasījumiem. Katram braucienam kā turp, tā atpakaļ vajadzīgs atsevišķs
pieprasījums.

Šiem pieprasījumiem jābūt šāda parauga:

stacijas priekšniekam.
Saskaņā ar Dzelzceļu virsvaldes 1937. g. 155. rikojumu lūdzu pārvest pa dzelzce-
ļiem 3. kl. vagonā ar 50% braukuma maksas pazeminājumu no
stacijas līdz
stac.
caur
stac. zemāk uzrādīto
bērnu
un pavadoņi:

Table with 3 columns: Pārvadājamā pavadoņa un bērnu
uzvārdi un vārdi, Atzīmes — pavadonis vai bērns, Bērnu vecums

Šini pieprasījumā uzrādīt
bērnu
(skaitis vārdiem)

saskaņā ar Tautas labklājības ministrijas izdotiem noteikumiem par bērnu novietošanu
vasaras atpūtā pie lauku iedzīvotājiem („Vald. Vēstn.“ š. g. 76. un 77. num.) no-
doti
un tagad to
(bērna pieņemēja vārds, uzvārds un adrese)

pārved ar pavadoņi
uz atpūtas vietu*
no atpūtas vietas atpakaļ

(Iestādes zīmogs.)
(Bērna novietotājas iestādes paraksti)

* Nevajadzīgo izvītrāt.
Kā pavadonis atpakaļbraucienam pieteicies
(vārds un uzvārds)

(stacijas darb. paraksts)

7. Pieprasījumiem jābūt pienācīgi izpildītiem, parakstītiem un apzīmogotiem
ar 6. punktā paredzētās pieprasījuma izdevēja iestādes zīmogu.

Ja pieprasījumā atpakaļbraucienam pavadoņa vārds un uzvārds nebūtu uzrādīts,
tad izbraukšanas stacijai kā pavadonis pieprasījumā jāuzrāda tā persona, kas, pieprasi-
jumu iesniedzot, stacijā pieteicas kā pavadonis.

8. Stacijās un pieturās, kur biļetes pārdod pasažieriem vienlīdzīgi konduktors,
pieprasījumus nepieņem un braukuma maksas pazeminājumu nepiešķir.

9. Pieprasījumus maksas pazeminājumam pavadoņu un bērnu braucieniem var
iesniegt arī izbraukšanas vietās esošos valsts dzelzceļu ceļojumu birojos („Celtrans-os“):
Rīgā, Aspazijas bulv. 4, Liepājā, Lielā ielā 19; Daugavpilī, Rīgas ielā 61. Šādos gadi-
jumos pieprasījumi jāadresē pēdējiem.

10. Pret iesniegtiem pieprasījumiem izbraukšanas stacijā un arī ceļojumu birojā
izsniedz pavadoņa un bērna braukšanai grupu braucieni biļetes, aprēķinot braukuma
maksu pavadoņim un bērniem, kas vecāki par 12 gadiem — 50% no pieaugušiem tarifa
noteiktās maksas, bet bērniem, vecumā līdz pilniem 12 gadiem — 50% no maksas,
kāda noteikta bērniem, pie kam vienu bērnu līdz 5 gadiem vecu pārved bez maksas.
Braukuma maksas jānoapaļo saskaņā ar pasažieru, bagāžas un ekspresslūdzēju tarifa
13. § 2. p. nosacījumiem. Grupu braucieni biļetē, starp citu, jāuzrāda arī pavadoņa vārds
un uzvārds un bērnu skaits.

Ekskursantu kuponu izsniedzami tikai tad, ja pārvadājami kopā ar pavadoņi
2 bērni vai vairāk.

11. Pieprasījumus līdz ar biļetes norakstiem, kā attaisnojošos dokumentus,
izbraukšanas stacijās un arī ceļojumu birojos pievieno norakstiem.

12. Vilcienu kontrolējošām personām no bērnu pavadoņiem jāpieprasa uzrādīt
reizē ar braukšanas dokumentiem arī viņu pases.

Rikojums spēkā no 1937. g. 1. maija līdz 1937. g. 1. oktobrim, ieskaitot.

Dzelzceļu galv. direktora v. E. Dravnieks.
Ekspluatāc. direktora v. O. Zakis.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

1556. lēmums.

1937. g. 23. aprīlī, pamatojoties uz
papildinājumu likumā par biedrību, sa-
vienību un politisku organizāciju slēg-
šanas, likvidācijas un reģistrēšanas kār-
tību izpēsmu stāvokļa laikā („Vald.
Vēstn.“ 1934. g. 163. num.) un likumu
par Sabiedrisko lietu ministrijas nodibinā-
šanu („Vald. Vēstn.“ 1937. g. 73. num.),
atbrīvoju dzīves vietas maiņas dēļ Jāni
Leconu no Daugavpils brīvprātīgo uguns-
dzēsēju biedrības priekšnieka amata un
viņa vietā iecēlu Sergeju Legzdīņu.

Sabiedrisko lietu ministris A. Bērziņš.
Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

Farmācijas pārvalde paziņo, ka droģistu
pārbaudījumi notiks š. g. 24. maijā, plkst.
15. Farmācijas pārvaldes telpās. Skolas
ielā 28. Personam, kas vēlas eksaminē-
ties, jāiesūta līdz š. g. 20. maijam lu-
gumi ar vajadzīgo zīmognodevu, pieliekot
Ls 20.— eksaminācijas naudas, apliecinību
par izglītības cenzu pilnas pamatskolas
kurša apmērā ar latvju valodu, apliecinību
par 3 gadus ilgu praksi droģu veikalā vai
divgadīgu mācekļa praksi aptiekas un 2
fotografijas.

Rīgā, 1937. g. 23. aprīlī.
Farmac. pārv. priekšn. N. Rūtenbergs.
Darbvede E. Rūtenbergs.

Pārgrozījums valsts speciaļo līdzekļu kontu sarakstā Latvijas bankā.

Pārdēvēts sekojošs speciaļo līdzekļu konts:

Table with 6 columns: Konta Nr., Latvijas bankas nodāja, kurā konts atvērts, līdzšinējais nosaukums, turpmākais nosaukums, agrākais rīkotājs, tagadējais rīkotājs

Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī.

Valsts saimniec. depart. direktors J. Skujevics.
Valsts budžetu nod. priekšnieks E. Jakobsons.

Meklētizbeidzamo personu 2035. saraksts.

- 41716. Berozins-Keomets Krepenija. 34857/31.
41717. Blumfelds Alfrēds. 49153/36.
41718. Čanders Edgars. 50029/37.
41719. Čiganova Anna. 10104/24.
41720. Ivanovs Pēteris. 50033/37.
41721. Jēkabsons Anna. 49485/36.
41722. Jēkabsons Anna. 49796/37.
41723. Jēkabsons Anna. 49605/36.
41724. Lenckovs Jānis. 49175/36.
41725. Zazerskis Katrine. 48788/36.
41726. Valainis Francis. 32227/30.
41727. Vītols Jānis. 48089/36.

Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī.

Krimin. polic. pārv. priekšn. J. Silarājs.
Darbvedis J. Hūns.

Meklētizbeidzamo personu 2036. saraksts.

- 41728. Burkevičs Julija. 50312/37.
41729. Cinišs Augusts. 32336/30.
41730. Cirulis Alfrēds-Julijš. 50184/37.
41731. Eglītis Jānis. 14414/25.
41732. Geary Percy. 47552/36.
41733. Matsons Eliass. 31390/29.
41734. Michailovs Michailss. 48324/36.
41735. Oley John-Jozeph. 47567/36.
41736. Straupe Arvids. 50253/37.
41737. Stutiņš Johans-Vilhelms-Ernests. 50009/37.
41738. Sverdlōvs Zamuēls. 48041/36.
41739. Urbans Roberts. 10598/24.
41740. Valeinis Aloizs. 33653/30.
41741. Vajļukas Juoza. 34971/31.
41742. Vanags Kārlis. 34137/30.
41743. Vancers Viktorija. 19619/26.
41744. Vilmas Semjons. 20055/26.
41745. Vītols Zelma. 32590/30.
41746. Volks Karps. 42805/34.
41747. Volkovskis Aleksandrs. 24938/28.

Rīgā, 1937. g. 24. aprīlī.

Krimin. polic. pārv. priekšn. J. Silarājs.
Darbvedis J. Hūns.

8. Daugavpils kājn. pulks

valsts prasību piedzīšanai meklē:

- 1) Bij. pulka kar. Teodoru (Feodoru) Kuzma d.
Cvetkovu, dzim. 1905. g., krievu, vecniecnieku,
zemkopi, kas 1927. g. no 26. aprīļa līdz 9. mai-
jam bijis patvaļīgā prombūtnē, un Kaļa tiesa ar
1927. g. 22. novembra spriedumu viņu sodījusi
ar ieslodzīšanu cietumā uz 2 mēnešiem; 1935. g.
dzīvojis Jēkabpilī apr. Seces pag. Stupeļu mājās.
2) Bij. pulka kar. Jāni (Johanu) Pogū, dzim.
1900. g. 14. augustā, piederīgu pie Rīgas apr.
Babiņas pag. Pēc atsavināšanas no Rīgas cen-
tralcietuma 1933. g. dzīvojis Rīgā, Stabu ielā 57,
2. dz., un 1936. g. 19. martā izrakstīts uz zē-
nāmu dzīves vietu.
3) Bij. pulka kar. Johānu-Ernestu-Vilhelmu
Friča d. Stutiņu, dzim. 1900. g. 21. novembrī,
piederīgu pie Talsu apr. Spāres pag. 1936. g.
martā atsavināts no Rīgas centralcietuma uz
nezināmu dzīves vietu.
4) Bij. pulka kar. Jāni Bernhārda d. Švalbi,
dzim. 1902. g. 21. augustā, piederīgu pie Val-
mieras apr. Dikļu pag. Dezertējis no pulka
1928. g. 28. maijā.

Lūdzu amata personas pazīpot minēto personu
pašreizējās dzīves vietas.

Cēsis, 1937. g. 21. aprīlī.

Pulka komandieris pulkvedis Šepko.

Māksla.

Nacionālā opera.

Pirmdien, 26. aprīlī, tautas izrādē „Gra-
fiene Marica“ ar N. Gruznu, L. Teichmani,
H. Lūsi, V. Kadīķi, A. Verneru, V. Leonaiti u. c.
Diriģents P. Barisons.

Otrdien, 27. aprīlī, „Ugunī“ ar V. Briedi,
H. Lūsi, M. Vētru, T. Matisu, V. Stotu u. c.
Diriģents J. Kalniņš.

Trešdien, 28. aprīlī, Japāņu dziedātājas Tapales-
Isangas atvadizrāde „Madame Butterfly“, Manilas
Metropolitāna teātra diriģenta R. Tapalesa vadī-
bā. Piedalās H. Lūse, T. Matiss, A. Verneris
u. c. Pusceļas ierobežotā skaitā.

Ceturtdien, 29. aprīlī, balets „Iīga“.
Piedalās M. Griķe, H. Plūcis, viss balets un
baletskolas audzēkņi. Diriģents A. Norītis. Pus-
ceļas ierobežotā skaitā.

Nacionālās operas kulturfilmā. Trešdien,
28. aprīlī, plkst. 17.30 izrādīs: 1) jaunāko Latvi-
jas skaņu kroniku, 2) skaņu filmu S. O. S. —
Glābjiet mūsu dvēseles un 3) komediju „Flocks
un Flīkijis pasta“. Iecjas maksas 20, 30, 50 sant.
un 1 lats. Bērniem iecja atļauta. Bērniem līdz
5 gadiem biļetes nav vajadzīgas.

Dalles teatris.

Pirmdien, 26. aprīlī, plkst. 19.30 „Zaļā
plavā“; parastās pusceļas.

Otrdien, 27. aprīlī, plkst. 19.30 tautas
izrādē „Zisija“.

Trešdien, 28. aprīlī, plkst. 19.30 „Kasti-
liešu gods“; parastās pusceļas.

Rīgas Mazais teatris.

Pirmdien, 26. aprīlī, plkst. 20 Rump-
maizās ielā 3, 15. pamatskolā, „Caur
sudraba birzi gāju“.

Telegrammas.

(Latvijas telegrafa aģentūras telegrammas.)

PSRS ielūdz ārlietu ministri V. Munteri
viesoties Maskavā.

Sekojoš PSRS ārlietu komisa-
ra Litvinova uzaicinājumam, ko
24. aprīlī nodeva pilnvarotais parstāvis
Brodovskis, ārlietu ministris V. Munterš
15. jūnija ieradīsies Maskava.

Grāmatu galds.

Kronvalda Atis. Kopoti raksti I. Alfreda Gobas
sakārtotumā — 1937. Valtera un Rapas a/s ap-
gāds. 687 lapp.

II sējums 1936. 480 lapp. Tās pašas firmas
apgāds.

No visas sirds jāpriecājas, ka reiz iznākuši
pilnīgā veidā Kronvalda Ata kopoti raksti, divos
biezos sējumos. Gandrīz reizē ar mūsu lielā tautas
pravieša 100 gadu dzimšanas dienas atceres dienām.
Šis „pravietis“ piedzīdzāms pilnīgi ebreju lie-
lajiem praviešiem, kas tautu mācīja un rāja, kad
tā rājienus bija pelnījusi, kas runāja praviešu
mēlē, pazīdāmi tautas pagātni un viņas vajadzības
tagadnē un arī nākotnē. Viņš pazina un mīloja
tautas dvēseli, tautas garu līdz pašam ikstīm un
gribēja to pacelt augstumu augstumos, iedams
tautas vidū un ciezdams tai līdzī, kā pravieši
agrāk dācīja. Viņš mīloja tautas dvēseli, tautas
valodu, tik ļoti un tik dziļi, ka viņš tajā runā-
dams teica — varēja teikt tik spēcīgu un tik
kodolīgu vārdu, kādus vienkārs runātājs un
tautas mācītājs viņa laikā vēl nespēja pateikt.

Daudzi Kronvalda raksti un izteicieni izklaidus
gau jau bija pazīstami tautai, piem., viņa „Tau-
tiskie centieni“, arī Kundziņa biogrāfija, bet tas
bija mazums, tikai daļa no visa Kronvalda.
Trūka viņa visu kopoto rakstu, levērojams taču,
ka katrā viņa rakstā, pat vienkāršā sausā valod-
nieciskā iztirzājumā slēpjas, glabājas Kronvalda
gars, neskatoties nemaz uz viņa daudziem skaistiem
aperējumiem, cīņas rakstiem, runām un vēstulēm
amata biedriem un saviem mīļiem piederīgiem.
Mums ir nepieciešama tiesība un vajadzība pazīt
visu Kronvaldu. Tagad nu stāv mūsu priekšā
šis visu viņa rakstu sakopojums. Pašā jaunā-
kā, pirmajā, sējumā ievietota sakārtotā Alfreda
Gobas plaša, lietiski sastādīta biogrāfija „Kron-
valda dzīve un darbs“. Nevienu bibliotēkā un
grāmatnieka mājā nedrīkstētu trūkt šo rakstu
sakopojuma. Tā kā šis izdevums ir visai plašs,
tad tikai ar prieku jāuzņem ziņa, ka Kultūras
fonda nolēmums izdot šāku veidā Kronvalda iz-
meklētus rakstus un ar tiem apgādāt visas mūsu
skolas.

Beidzot vēl aizrādījums — par ko jau agrāk
iebīldu — ka arī šajā izdevumā sastopam mūsu
valodas modernizētāju paņēmienus ar „Kronvalda
A š a“ un „Mājas V i e š a“ formam un „Iešēšanu“.
Domājams, ka nākamā izdevumā („uz ko ilgi
nebūs jāgaida“), kā sakārtotājis savā beigu piezīmē
dibināti sprīdž) tos vairs nesastapsim. A.

K U R S I.

Rīgas biržā 1937. gada 26. aprīlī.

Table with 2 columns: Devīzes, Ls

Vērtspapīri:

Table with 2 columns: Devīzes, Ls

Rīgas biržas kotācijas komisijas
priekšsēdētāja v. (paraksts).
Zvērināts biržas makleris H. Kīršteins.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapas puses.

Nesū sludinājumi.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1921. g. 21. novembrī mir. Otto Kļaviņa, dzim. 1863. g. 23. augustā v. st., atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3447/37. 3284. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 23. decembrī mir. Eduarda Jūlija Bērziņa, dzim. 1882. g. 11. aprīlī Jereču pag., atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3447/37. 3285. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 23. decembrī mir. Eduarda Jūlija Bērziņa, dzim. 1882. g. 11. aprīlī Jereču pag., atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3473/37. 3285. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 4. septembrī mir. Jāņa Kaporaļa, pēc pasaļes (Kraja), dzim. 1872. g. 19. jūlijā (p. st.), atklāties mantojums un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3377/37. 3286. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1937. g. 3. janv. mir. Jāņa Beldava, dzim. 1881. g. 13. jūlijā, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3377/37. 3286. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1937. g. 3. janv. mir. Jāņa Beldava, dzim. 1881. g. 13. jūlijā, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3427/37. 3288. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 14. augustā mir. Heinriha-Vilhelma Volberga, dzim. 1892. gada 2. janvārī, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3427/37. 3288. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 14. augustā mir. Heinriha-Vilhelma Volberga, dzim. 1892. gada 2. janvārī, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3461/37. 3289. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1930. g. 18. jūlijamir. Kārļa Lāčgalva, dzim. 1865. g. 1. janv., atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mē-

nešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 668/37. 3290. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka ar Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 25. novembra lēmumu par mir. atzīta Kārļa Reinholda Ārgala, dzim. 1889. gada 4. februārī, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3334/37. 3291. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 17. jūnijā Lubānas pag. mirušā Otto Augusta Gēgera, rī Jēgera, dzim. 1884. gada 26. februārī, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3334/37. 3291. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1936. g. 4. septembrī mir. Jāņa Kaporaļa, pēc pasaļes (Kraja), dzim. 1872. g. 19. jūlijā (p. st.), atklāties mantojums un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3380/37. 3292. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1937. g. 2. februārī Rīgā mirušā Makša Bergera, dzim. 1873. g. 21. maijā Rīgā, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3543/37. 3293. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata, paziņo, ka pēc 1937. gada 23. janvārī mirušā Aleksandra Reimera, dzim. 1882. g. 16. janvārī Rīgā, atklāties mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tās zaudējušiem. Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 3413/37. 3294. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretāra v. V. Grāvelis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilproc. nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 28. aprīlī, minētās nod. atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 12. februārī Rīgā mirušās Feigas Haifēla m. Grunss, dzim. Lurje, testamentu. Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilproc. nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 28. aprīlī, minētās nod. atklātā tiesas sēdē nolasis 1937. g. 12. februārī Rīgā mirušās Feigas Haifēla m. Grunss, dzim. Lurje, testamentu. Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilproc. nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 28. aprīlī, minētās nod. atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g.

1. novembrī Rīgā, mir. Faniņas Heimapa m. Dancigers, dzim. Rubiņšs, testamentu. 3278 Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. un priv. lik. 2451. p. pamata, uzaicina visas personas, kam būtu kādas ierunas pret 1931. g. 12. aprīlī mirušā Jāņa Mārtiņa d. Šidera 1931. gada 10. aprīlī mājas kārtībā sastādīto testamentu vai prasījumi pret testatora mantojumu, pieteikt savus strīdus un prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”

Pēc minētā termiņa noteceju tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 20. aprīlī. L. 1488/37. 3304. Priekšsēdētāja v. G. Voikūs. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nol. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. pamata uzaicina visus, kam būtu uz 1913. g. 24. maijā mir. Jēkaba Sapiša, arī Sapeceta, atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.” Termiņa nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 20. aprīlī. L. 1497/37. 3305. Priekšsēdētāja v. G. Voikūs. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. un Privatlik. 2451. p. pamata, uzaicina visas personas, kam būtu kādas ierunas pret 1936. g. 27. janvārī mirušā Anša-Eduarda Upsava 1936. gada 11. janvārī mājas kārtībā sastādīto testamentu vai prasījumi pret testatora mantojumu, pieteikt savus strīdus un prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”

Pēc minētā termiņa noteceju tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 20. aprīlī. L. 741/37. 3306. Priekšsēdētāja v. G. Voikūs. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa uz Civilproc. nol. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. pamata, uzaicina visus, kam būtu uz 1928. g. 20. oktobrī mir. Jēkaba Anša dēla Kantīņa atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.”

Termiņa nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 1489/37. 3307. Priekšsēdētāja v. A. Milenbachs. Sekretārs M. Devingtels.

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar savu š. g. 9. aprīļa lēmumu un Civilproc. nolik. 397. un sek. pantiem, uz Veras-Mariannas Hintendorfs-Gintendorfs lūgumu viņas prasības lietā pret Aleksandru-Heinrichu-Fridrichu Hintendorfu-Gintendorfu par laulības šķiršanu uzaicina atbildētāju Aleksandru-Heinrichu-Fridrichu Hintendorfu-Gintendorfu, kura dzīves vieta prasītajai nav zināma, ierasties tiesā vai uzdot savu dzīves vietu Liepājā 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”

Lūgumam pielikti prasības lūgumam un klatpielikto dokumentu noraksti. Ja atbildētājs nolikta laikā neieradīsies personāli vai nesūtīs pilnvarnieku un savu juridisko dzīves vietu Liepājā neuzdos, nolikts tiesas sēdi lietas aizmuguriskai izklausīšanai. Liepājā, 1937. g. 21. aprīlī. L. 1161/37. 3194g. Priekšsēd. b. A. Kiršfelds. Sekretārs E. Speķis.

Izsludin, ka tirgotājs Eižens Luters sodīts ar Liepājas apgabaltiesas 1936. g. 21. sept. spriedumu, pēc Soda lik. 236. p. l. d. ar Ls 50,— vai 2 nedēļām arestā par to, ka viņš, būdams piena produktu tirgotājs, 1935. g. 13. decembrī Liepājā, Ludviķa ielā 8, savā piena produktu veikalā glabājis pārdošanai viltotu un sabojājušo pienu, kurā pretēji Tautas labklājības ministrijas saistošo veselības aizsardzības noteikumu par uztura vielām un priekšmetiem 233. un 245. p. nosacījumiem, bija tikai 3% tauku un kurā skaidri bija novērojamas netīrumu daļas.

Prokurora v. Ludv. Strazdiņš. 3190b Sekretārs A. Šneiders.

Izsludin, ka Freide Zolko sodīta ar Liepājas apgabaltiesas 1936. g. 23. oktobra spriedumu pēc Soda lik. 235., 25. un 57. p. ar Ls 25,— vai 1 nedēļu arestā par to, ka viņa 1936. g. 19. jūn. Liepājā, Vitolu ielā 22, būdama tirgotāja, glabājot pārdošanai un pārdodot ēdamvielas, nav ievērojusi pienācīgo tīrību savā pārtikas preču veikalā, turot plauktus uz kuriem atradās pārtikas preces, pārklātus ar biezu kārtu lipīgu putekļu, ar lādū pašu putekļu kārtu pārklātus arī plauktus stikla skapiņi, kur bija novietots šķivis ar sviestu un vairāki maizes klaipi, bet plauktus zem bufetes, uz kuriem bija novietots medus spinais un miltu paka, pārklātus ar vecām avižu lapām, un arī nevēdinot telpas.

Prokurora v. Ludv. Strazdiņš. 3189b Sekretārs A. Šneiders.

Izsludin, ka tirgotāja Mīnā-Jenta Veineris, dzim. Kāns, sodīta ar Liepājas apgabaltiesas 1936. g. 20. novembra spriedumu pēc Soda lik. 235. un 234. p. ar Ls 30,— vai 8 dienām arestā par to, ka viņa 1936. g. 19. jūn. Liepājā, Toma ielā 47, 1) savā pārtikas preču veikalā glabājot un pārdodot ēdamvielas, nav ievērojusi pienācīgo tīrību, turot baltmaizes kukulišus zem bufetes nodalījumā, kur bija savietoti veči, netīri papīri un 2) savā piena produktu veikalā, glabājot pārdošanai un pārdodot pienu, nav ievērojusi pienācīgo tīrību, turot netīrus soliņus un bufeti, uz kuriem tika novietoti piena trauki, un, pretēji 1935. g. saistošo noteikumu, par piena un piena produktu ražošanu, pārvadāšanu un pārdošanu Liepājā 28. § nosacījumiem, tani pašā veikalā turējusi pārdošanai piparus, ingveru un kaneli.

Prokurora v. Ludv. Strazdiņš. 3188b Sekretārs A. Šneiders.

Liepājas apgabalt. reģistrāc. nod., pamatodamās uz 1937. g. 19. aprīļa lēmumu, paziņo, ka ar šīs tiesas 1923. g. 20. marta lēmumu reģistrētā Lejas-Kurzemes aptieku darbinieku biedrība ir galīgi likvidēta un reģistrā dzesta.

Liepājā, 1937. g. 21. aprīlī. A. 41/29. 3196g. Nod. pārz. A. Kiršfelds. Sekretāra v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. reģistrāc. nod. uz likuma par biedrībām un savienībām 17. p. pamata, paziņo, ka ar viņas 1937. gada 15. aprīļa lēmumu reģistrēts Korporācijas „Phylronia” filistru palīdzības biedrības pilnā biedru sapulcē 1937. g. 26. febr. pieņemtais statutu 18. § jaunā redakcijā un ierakstīs bezpeļņas biedrību un to savienību 1925. g. reģistra l. daļā, 267. l. atvietojojo līdzinājo 18. §.

Pēc statutu 18. § valdes sēdekļis atrodas Rīgā. Liepājā, 1937. g. 21. aprīlī. Nod. pārz. A. Kiršfelds. Sekretāra v. A. Plūmītis.

Liepājas apgabalt. reģistrāc. nod. uz likuma par biedrībām un savienībām 17. p. pamata, paziņo, ka ar viņas 1937. gada 15. aprīļa lēmumu reģistrētā Dunalks lopkopības pārraudzības biedrība ierakstīta bezpeļņas biedrību un to savienību reģistra l. daļā. Valdes sēdekļis atrodas Dunalks pag.

Liepājā, 1937. g. 21. aprīlī. 40/37. 3198g. Nod. pārz. A. Kiršfelds. Sekretāra v. A. Plūmītis.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. uz Annas Siliņas lūgumu un saskaņā ar Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. uzaicina visus, kam būtu uz 1932. gada 22. decembrī Aknistes pagasta Sturageidānu s. mirušā Kriša Jēkaba d. Lokstaraupa atstāto mantojumu vai sakarā ar šo mantojumu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās šai tiesai 4 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald.

Vēstn.” Termiņa nepieteiktās tiesības un prasības tiesa uzskatīs par spēku zaudējušām. Daugavpilī, 1937. g. 20. aprīlī. 1114a/37. 3199g. Priekšsēd. b. A. Strazdiņš. Sekretāra v. J. Tiltiņš.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. uz Jāņa Kraševska lūgumu un saskaņā ar Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. p., uzaicina visus, kam ir kādi strīdi vai ierunas pret šini tiesā 1937. g. 16. februārī-publicēto 1936. g. 17. jūlijā Lašu pagasta mir. Andreja Jāzeps d. Skrimbla 1936. g. 16. jūlijā pagasttiesā sastādīto testamentu un arī visas personas, kurām ir kādas pretenzijas un tiesības uz mir. Andreja Jāzeps d. Skrimbla mantojumu vai sakarā ar šo mantojumu kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, parāddevējiem u. t. l., celt prasības un pieteikt savas tiesības un pretenzijas šini tiesā 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”.

Pēc minētā termiņa noteceju tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējušām, bet testamentu pasludinās par likumīga spēka stāvušos. Daugavpilī, 1937. g. 20. aprīlī. 1444a/37. 3200g. Priekšsēd. b. A. Strazdiņš. Sekretāra v. J. Tiltiņš.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. paziņo, ka 1933. g. 9. jūnijā mirušās Marijas Terechovs (Terechovs) 1930. g. 15. decembrī sastādītais notariālais testaments ar apgabaltiesas 1937. g. 27. februāra lēmumu apstiprināts izpildīšanai.

Daugavpilī, 1937. g. 20. aprīlī. 493a/37. 3201g. Priekšsēd. b. A. Strazdiņš. Sekretāra v. J. Tiltiņš.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. paziņo, ka 1936. g. 31. decembrī mirušā Augusta Antona dēla Miurenika, dzim. 1876. g. 1936. gada 5. maijā pagasttiesā sastādītais testaments ar apgabaltiesas 1937. g. 16. februāra lēmumu apstiprināts izpildīšanai.

Daugavpilī, 1937. g. 20. aprīlī. 652a/37. 3212g. Priekšsēd. b. A. Strazdiņš. Sekretāra v. J. Tiltiņš.

Daugavpils apgabalt. 1. civilnod. uz Vincenta Vincenta d. Azareviča (Zavareviča) lūgumu un saskaņā ar Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631. un 1710. p., uzaicina visus, kam būtu uz 1908. g. janvāra mēnesi (v. st.) Kurcuma pagasta Jeronima mājas mirušās Anastasijas Azarevičs (arī Zavarevičs) atstāto mantojumu vai sakarā ar šo mantojumu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” Termiņa nepieteiktās tiesības un prasības tiesa uzskatīs par spēku zaudējušām.

Daugavpilī, 1937. g. 21. aprīlī. 652a/37. 3212g. Priekšsēd. b. A. Strazdiņš. Sekretāra v. J. Tiltiņš.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1934. g. 31. janvārī mirušā Vasilija Tichona d. Dudkina 1924. g. 24. maijā sastādītais privattestaments ar apgabaltiesas 1935. g. 6. aprīļa lēmumu apstiprināts.

Daugavpilī, 1937. g. 21. aprīlī. 44a/35. 3214g. Priekšsēdētāja b. J. Dāvis. Sekretārs K. Ozoliņš.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1935. g. 1. jūnijā mirušā Kazimira Kovalevska 1935. g. 30. maijā sastādītais privattestaments ar apgabaltiesas 1936. g. 15. decembra lēmumu apstiprināts.

Daugavpilī, 1937. g. 21. aprīlī. 2228a/36. 3215g. Priekšsēdētāja b. J. Dāvis. Sekretārs K. Ozoliņš.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1935. g. 19. novembrī mirušā Vavila Jermolajeva 1935. gada 8. novembrī sastādītais privattestaments ar apgabaltiesas 1937. g. 13. februāra lēmumu apstiprināts.

Daugavpilī, 1937. g. 21. aprīlī. 533a/37. 3216g. Priekšsēdētāja b. J. Dāvis. Sekretārs K. Ozoliņš.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1937. g. 12. janvārī mirušā Pachoma Andronova 1934. g. 7. augustā sastādītais notariālais testaments ar apgabaltiesas 1937. g. 19. febr. lēmumu apstiprināts.

Daugavpilī, 1937. g. 21. aprīlī. 1417a/37. 3217g. Priekšsēd. b. J. Dāvis. Sekretārs K. Ozoliņš.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod. paziņo, ka 1936. g. 10. aprīlī mirušā Stepana Stepanova 1936. gada 15. janvārī sastādītais notariālais testaments ar apgabaltiesas 1937. g. 9. marta lēmumu apstiprināts.

Daugavpilī, 1937. g. 2

Rīgas 6. iec. mirtiesnesis ar 1937. g. 18. marta tiesas pavēli **Perecu Kacu** — Esteres **Kacs** pārlīkas preču tirgotavas **Rīgā, Avotu ielā 21** atbildīgo vadītāju par netirību pārlīkas preču tirgotavā 1937. g. 19. janv., pēc Soda lik. 235. p. sodījās ar Ls 15,— vai nemaksāšanas gadījumā ar 4 dienām arestā. Pavēle stājusies likumīgā spēkā. Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. Kr. 312. 3220b

Mirtiesnesis J. Rorbachs. **Rīgas pils. 11. iec. mirtiesnesis** ar 1937. g. 25. janvāra spriedumu **Jāni Strautiņu** par tirgošanas ar pilnpienu savā pienotavā un pienotavā **Rīgā, Akas ielā 4, kurā bija tikai 3%** tauku vielu, pēc Soda lik. 234. p. sodījās ar Ls 10,— vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām arestā. Spriedums stājies likumīgā spēkā. Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. 205. 3221b

Mirtiesnesis G. Veidners. **Rīgas pils. 11. iec. mirtiesnesis** ar 1937. g. 18. februāra spriedumu **Jāni Arturu Strautiņu** par tirgošanas ar pilnpienu savā pienotavā **Rīgā, Aku ielā 4, kurā bija tikai 3%** tauku vielu, pēc Soda lik. 234. p. sodīts ar Ls 10,— vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām arestā. Spriedums stājies likumīgā spēkā. Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. 324. 3222b

Mirtiesnesis G. Veidners. **Rīgas 16. iec. mirtiesnesis**, uz Civilproc. lik. 2011., 2014., 2019. p. pamata, paziņo, ka pēc mir. **Kazimira Jaseviča** ir atklājies mantojums, un uzaicina, kam ir uz šo mantojumu vai sakarā ar to tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“.

Ja minētās personas savas tiesības augšminētā termiņā nepieteiks, viņas atzīs par šīs tiesības zaudējušām. L. 730 Rīgā, 1937. g. 21. aprīlī. 3223

Mirtiesnesis E. Maurers. **Daugavpils 4. iec. mirtiesnesis**, saskaņā ar savu š. g. 17. aprīļa lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Civillik. X sēj. 1. d. 1239. p., uzaicina 1935. g. 26. maijā mirušas **Agates Jura** m. **Kokins** mantiniekus pieteikt savas mantošanas tiesības uz mantojumu, kas palicis **Daugavpils** apr. Līksnas pagastā.

Mantojuma tiesības jāpieteic pēc piekrtības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ 3229g 1937. g. 19. aprīlī. 314.

Mirtiesnesis K. Avenš. **Daugavpils 4. iec. mirtiesnesis**, saskaņā ar savu š. g. 19. aprīļa lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Civillik. X sēj. 1. d. 1239. p., uzaicina 1933. g. 23. janvārī mirušā **Jāņa Pētera d. Engēla** mantiniekus pieteikt savas mantošanas tiesības uz mantojumu, kas palicis **Daugavpils** apr. Līvānu pagastā.

Mantojuma tiesības jāpieteic pēc piekrtības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ 3230g 1937. g. 19. aprīlī. 303.

Mirtiesnesis K. Avenš. **Krāslavas 2. iec. mirtiesnesis**, saskaņā ar Civilproc. nolik. 74., 75., 401., 413. — 416. p. un **Monikas Butāns**, dzim. **Seržants**, lūgumu viņas prasības lietā pret **Stanislavu Ilško** par ārliuhības bērnu uzturu, uzaicina atbildētāju **Stanislavu Ilško**, kurā dzīves vieta prasītājai nav zināma, 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstn.“ paziņot mirtiesnesim savu dzīves vietu vai uzdot personu, kuru atbildētājs pilnvaro sapemt viņa vietā no mirtiesneses piesūtinātus rakstus.

Ja atbildētājs **Stanislavs Ilško** noliktā laikā šīs minēto paziņojumu neiesniegs, visas pavēstes un rakstus uz atbildētāja vārdu atstās mirtiesnesis kancelejā, bet lietu izspriedīs bez viņa aizmuguriski un atbildētājam nebus tiesība aizbildināties ar šo pavēsti un rakstu nezinašanu. Krāslavā, 1937. g. 19. aprīlī. 167. 2980g

Mirtiesnesis J. Sūcis. **Ludzas 1. iec. mirtiesnesis**, saskaņā ar savu 1937. g. 20. aprīļa lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. paziņo, ka pēc 1927. g. 13. janvārī **Zvirgzdenes** pag. mirušā **Nikolaja Loča** ir palicis mantojums **Zvirgzdenes** pag., un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās mi-

nētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“

Ludzā, 1937. g. 21. aprīlī. 131. bl. 2962g

Mirtiesnesis R. Obrams

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis saskaņā ar savu 1937. g. 20. aprīļa lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. paziņo, ka pēc 1931. g. 26. februārī **Zvirgzdenes** pag. mirušā **Jāņa Kaira** ir palicis mantojums **Zvirgzdenes** pag., un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“

Ludzā, 1937. g. 21. aprīlī. 136. bl. 2963g

Mirtiesnesis R. Obrams. **Rīgas apgabalt. 2. iec. tiesu izpildītājs** paziņo, ka 1937. g. 5. maijā, plkst. 12, Rīgā, **Ausekļa ielā 9, dz. 2.**, pārdos 2. izsolē **Vladimira Presnjakova** uzvalks, mēteļus u. c., novērtētus par Ls 637,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdojamo mantu vares pārdošanas dienā uz vietas. 3356 Rīgā, 1937. g. 24. aprīlī.

Tiesu izpild. A. Grīnfelds. **Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš** (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas Hipotēku bankas aizdevuma Ls 300.— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 3. jūlijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Jēkaba Dambis** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētā, **Strēlnieku prosp. 54**, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 2843. num. un sastāv no Slokas muižas atdalītā 1317. Fb zemes gabala, 1825 kv. metru kopplatībā;

2) nekustamas mantas izsoles vērtība Ls 300,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 10.300,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — Ls 30,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 3231

Tiesu izp. K. Riekstiņš

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas Hipotēku bankas aizdevuma Ls 300.— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 3. jūlijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Idas-Elizabetes Sābulis, Karmenes-Augustes Sābulis** un **Sigismunda-Gustava Sābulis** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētā, **Omnibusa ielā 3**, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 2853. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā 24. Fa zemes gabala, 790 kv. metru kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 300,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 4300,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 30,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdojamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 3232

Tiesu izpild. K. Riekstiņš. **Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš** (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas Hipotēku bankas aizdevuma Ls 4000.— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 3. jūlijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Roberta Freimaņa** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētā, **Edinburga**, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 3130. num. un sastāv no Bulduru muižas 793. F zemes gabala, ar zemes grāmatu reģ. 1492. num., atdalītā 793. B zemes gabala, 0,08 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 4000,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 11.400,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 400,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdojamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 3233

Tiesu izp. K. Riekstiņš

Rīgas apgabaltiesas Valmieras apr. 1. iec. tiesu izpildītājs O. Stellmachers (kanceleja Valmierā, Garā ielā 10) paziņo, ka:

1) Latvijas Hipotēku bankas prasības piedziņai 1937. gada 17. jūlijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Dāvja Jāņa d. Vanaga** nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Valmierā, **Cēsu ielā 17** ar zemes grāmatu reģistrā 430. num. un sastāv no Kauguru muižas atdalītā 130. F zemes gabala;

2) nekustama manta novērtēta pilnā sastāvā par Ls 300;—

3) nekustama manta aprūtināta ar hipotēku parādiem Ls 300,—;

4) solītājiem jāiemaksā desmitā daļa no novērtēšanas summas, t. i. Ls 30,— un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja pārdojamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdojamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

3146

Valmierā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izp. O. Stellmachers

Jelgavas apgabalt. Bauskas apr. tiesu izpildītājs Arvids Vīgants (kanceleja Bauskā, Pilš ielā 48), paziņo, ka 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 161. num. izsludinātā **Linai Jēkaba m. Tammans** piederošās nekustamās mantas **Bauskas** apr. **Ceraukstes** pag. **Ceraukstes** muižas „**Audņu-Taunagu**” mājā ar zemes grāmatu reģ. 4807. num. pārdošana publiskā izsolē 1937. gada 5. maijā atcelta. 3147g

Bauskā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. A. Vīgants

Daugavpils apgabalt. Daugavpils 2. iec. tiesu izpild. E. Budļevskis (kanceleja Daugavpils, Nometņu ielā 7) paziņo, ka:

1) **Pētera Dzena** prasības apmierināšanai 1937. g. 4. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē **Andreja Ziemeļa** nekustamo mantu **Daugavpils** apr. **Vārķavas** pag. **Aseņiku** sādžas 1. viensētā, 16,415 ha platībā, ar zemes grāmatu reģ. 30857. num.;

2) īpašuma izsoles vērtība Ls 1918,—;

3) īpašumam ir hipotēku parāds Ls 1800,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa, t. i. Ls 191,80 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt pārdojamo īpašumu;

5) šā īpašuma zemes grāmatas ved **Daugavpils**-Lūkstes zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. 3152

Visos pārdojamā īpašuma dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja, bet 2 nedēļas pirms izsoles, **Daugavpils** apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā.

Daugavpils, 1937. g. 22. aprīlī.

Tiesu izpild. E. Budļevskis

Daugavpils apgabalt. Daugavpils 2. iec. tiesu izp. Budļevskis (kanceleja Daugavpils, Nometņu ielā 7) paziņo, ka „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 216. num. uz 1937. g. 10. aprīlī izsludinātā **Stanislava Babra** nekustamā īpašuma **Daugavpils** apr. **Kalupes** pag. **Pavasaru** mājā (hip. 23513. num.) pārdošana uz Valsts zemes bankas pieprasījumu atlikta uz 1937. g. 4. dec.

Daugavpils, 1937. g. 22. aprīlī.

Tiesu izpild. E. Budļevskis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis paziņo, ka noliktā 1937. g. 8. maijā **Daugavpils** apgabaltiesā **Stanislava Jēzupa d. Zelča** nekustamās mantas izsole, kas izsludināta 1936. gada „Vald. Vēstn.“ 253. num., piedziņu izbeidzot, atcelta.

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis paziņo, ka noliktā 1937. g. 8. maijā **Osipa (Jēzupa) Nikolaja (Meikula) d. Vizula (Vizuleva)** nekustamās mantas ierakstītās zemes grāmatu reģ. 1391. num. izsole, kas izsludināta 1936. g. „Valdības Vēstn.“ 250. num., piedziņu apturot, atcelta. 3167g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Aleksandra Jēzupa d. Mežala** nekustamās mantas tiesību uz 7/10 daļām **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pag. **Dansku** sādžas 35. num. viensētā, pārdošana, kas izsludināta 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3169g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis paziņo, ka 1937. gada 8. maijā, **Daugavpils** apgabaltiesā noliktā **Osipa (Jēzupa) Nikolaja (Maikula) d. Vizula** nekustamās mantas, ierakstītās zemes grāmatu reģ. 1392. foliā izsole, piedziņu apturot, atcelta. 3170g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Antona Adama d. Sakina** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Skilbēnu** pag. **Uročišē** Ancipovas atgriezuma (Ancipovskij otrez) 4. num., pārdošana, par ko izsludināts 1936. g. „Valdības Vēstn.“ 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3171g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Meikula Antona d. Ločmeļa** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pag. **Pušlevas** sādžas 22. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts „Valdības Vēstn.“ 1937. g. 13. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3172g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Jāņa Pētera d. Supes** arī **Kaša** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pag. **Baltinavas** muižas 32. num. viensētas ar nosaukumu „**Lakstīgalas**” pārdošana, par ko izsludināts 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 240. n., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3173g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Paula Bernarda d. Dauksta** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pag. **Surikovas** sādžas 12. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts „Valdības Vēstn.“ 1936. g. 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3176g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Pētera Matveja d. Parfenoviča** imobīļa pārdošana, kas atrodas **Piedrujas** pagastā **Lupandu** s. 51. viensētā, izsole no 1937. g. 17. aprīļa pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī un to noturēs iepriekšējās izsoles paziņojumā minētā kārtībā. 3155g

Krāslavā, 1937. g. 17. aprīlī.

Tiesu izpild. J. Avotnieks

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Vincenta Meikula d. Dauksta** nekustamās mantas tiesību uz ideālo pusi **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pag. **Surikovas** sādžas 21. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3174g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Stanislava Antona d. Logina** nekustamās mantas tiesību uz 7/10 daļām **Jaunlatgales** apr. **Baltinavas** pagastā 80 F num. zemes gabalā ar nosaukumu „**Mežvidi**” pārdošana, par ko izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 239. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3175g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Pētera Adama d. Jermacana** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Tilžas** pagastā **Kruņovas** sādžas 7. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 239. n., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3177g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Kuzmas Jēgora d. Jēgorova** nekustamās mantas tiesību uz 0,285 daļām **Jaunlatgales** apr. **Gauru** pag. **Grīnevas** sādžas 14. num. viensētā, pārdošana, par ko izsludināts 1936. gada „Vald. Vēstn.“ 239. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3178g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Migēla Pētera d. Petrova** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Gauru** pag. **Grīnevas** sādžas 11. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3179g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Migēla Pētera d. Petrova** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Gauru** pag. **Grīnevas** sādžas 11. num. viensētas pārdošana, par ko izsludināts 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilprocesa nolikumā, **pārcelta uz 1937. g. 4. decembrī**. 3179g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Stanislava Nikolaja d. Orlovskā** nekustamās mantas **Jaunlatgales** apr. **Gauru** pag. zemes gabala pēc vietēja nosaukuma „**Peis**”, pārdošana, par ko izsludināts 1936. g. „Vald. Vēstn.“ 240. num., saskaņā ar pārgrozījumiem Civilproc. nolikuma, **pārcelta uz 1937. gada 4. decembrī**. 3180g

Kārsavā, 1937. g. 21. aprīlī.

Tiesu izpild. v. i. J. Rudzītis

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Rudzītis (kanceleja Kārsavā, Vienības ielā 35), paziņo, ka uz 1937. g. 24. aprīlī noliktā **Jāņa Pētera d. Sokolovska** imobīļa pārdošana, kas atrodas **Aulejas** pagastā, <

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6) sakārā ar pārgroz. Civilprocesa likuma („Vald. Vēstn.” 1937. gada 76. num.), paziņo, ka „Valdības Vēstn.” 1936. g. 14. oktobra 234. num. izsludinātā Jazepa Donata d. Rukmaņa imobiļa pārdošana, kas atrodas Aglonas pagastā, ar nosaukumu „Caunes mājas”, izsole no 1937. g. 25. aprīļa pārcelta uz 1937. g. 11. decembri un to noturēs iepriekšējās izsoles paziņojumā minētā kārtībā.

Krāslavā, 1937. g. 21. aprīlī. Tiesu izpild. J. Avotnieks.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpildītājs Jānis Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6) sakārā ar pārgroz. Civilprocesa likuma („Vald. Vēstn.” 1937. gada 76. num.), paziņo, ka „Valdības Vēstn.” 1936. g. 234. num. izsludinātā Aleksandra Aleksandra d. Jurkeviča imobiļa pārdošana, kas atrodas Piedrujas pagastā Ostrovnas s. 19. v., izsole no 1937. g. 25. aprīļa pārcelta uz 1937. g. 18. decembri un to noturēs iepriekšējās izsoles paziņojumā minētā kārtībā.

Krāslavā, 1937. g. 21. aprīlī. Tiesu izpild. J. Avotnieks.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu izpildītājs (kanceleja Maltas pag. Borovajā), sakārā ar Civilproc. nolik. 1185. p., paziņo, ka 1937. g. 1. maija noliktā Filipa Vasiljeva nekustamās mantas pārdošana, par ko izsludināts „Vald. Vēstn.” 1937. g. 37. numurā, sakārā ar piedziņas apturēšanu, atcelta.

1937. g. 22. aprīlī. 3166g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Daugavpils apgabalt. Maltas iec. tiesu izpildītājs (kanceleja Maltas pag. Borovajā), sakārā ar Civilproc. nolik. 1185. p., paziņo, ka 1937. g. 10. jūlijā noliktā Mendela Steugas nekustamās mantas pārdošana, par ko izsludināts „Valdības Vēstn.” 1937. g. 74. num., sakārā ar piedziņas apturēšanu, atcelta.

1937. g. 22. aprīlī. 3166g
Tiesu izp. v. i. K. Smiltiņš.

Ērtu testāžu sludinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1937. g. 3. maijā, plkst. 11, Rīgā, Marijas ielā 117, 14. dz., pārdos vairāksolīšanā Antona Resnā pianīno, novērtētu par Ls 537,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1937. g. 24. aprīlī. 3365

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1937. g. 3. maijā, plkst. 12 Rīgā, I. Zolitūdes ielā 13, 1. dz., pārdos vairāksolīšanā Mozus Magidsona mēbeles, novērtētas par Ls 294,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1937. g. 22. aprīlī. 3366

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1937. g. 4. maijā, plkst. 12 Rīgā, Lielvārdes ielā 3, 11. dz., pārdos otrreizējā vairāksolīšanā Eimāi Ērģelnieks, par Kārlī Kattegals, mēbeles, novērtētas par Ls 115,—, viņa nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1937. g. 24. apr. 3362

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1937. g. 5. maijā, plkst. 10 Rīgā, Daugavgrīvas ielā 10, pārdos vairāksolīšanā Ernesta Mežlita iekārtas mantas, novērtēt, par Ls 3000,—, viņa nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1937. g. 24. apr. 3363

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1937. g. 5. maijā, plkst. 12 Rīgā, Matīsa ielā 67, fabrikā, pārdos vairāksolīšanā A. s. A. Buša Rīgas stearīna sveču fab. „Fiat-Lux” katli, novērtēti par Ls 210,13, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1937. g. 26. aprīlī. 3364

Rīgas prefektūras ārējā nod. izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pref. izdotās prof. šķ. šķ. apliecības: 1) 11546. apliec. 1935. g. 15. X Fricim Runcim; 2) 685. sporta šķiras apl. 1926. g. 21. VI Iechokam Zilbergam, un 3) 11306. sporta šķiras apliec. 1935. g. 5. VII Pēterim Dobulim un 4) 1933. g. 19. V Hermanim Asminam izdoto motociklu vad. 2614. apliecību. 3076g

Dzelzceļu virsvaldes mašīnu un materiālu direkcija

izsludina rakstiskas sacensības:

1937. g. 28. aprīlī 200.000 kg latola piegādei
 1937. g. 3. maijā 30.000 lokšņu indigo papīra piegādei
 1937. g. 5. maijā 1) 200 m zaļā linoleja piegādei
 2) 1 vītņu griežamās mašīnas piegādei
 1937. g. 7. maijā 1) 30.000 kg cinkotas dzelzs drāts Ø 4 mm piegādei
 2) 13.500 kg darbarīku un ātrgriežu tērauda piegādei

un rakstisku izsoli: L 539 3267-
 1937. g. 3. maijā 590 pāru tūbas zābaku piegādei.

Sacensību un izsoles sākums plkst. 11, 121. ist. Tuvākas ziņas 103. ist. Dalībniekiem jāņemaksā 2% drošības naudas latola sacensībā un 5% pārējo priekšmetu sacensībās un izsolē.

Šoseju un zemes ceļu departamenta 7. rajona inženieris noturēs jauktas izsoles

Vidzemes šosejas brīvzemes Joslas iznomāšanai uz 3 gadiem:

1) š. g. 12. maijā, plkst. 7, Smiltēnes pag. Mežkrogū, no 119. līdz 145. km;
 2) „ „ „ „ 11, Gaujienas pagasta namā, „ 145. „ 165. „
 3) „ „ „ „ 15, Jaunlaicenes pag. namā, „ 165. „ 180. „
 4) „ „ „ „ 19, Veclaicenes pagasta namā, „ 180. „ 199. „ 689. km.

Nosolītā summa jāsamaksā uz vietas izsoles komisijai.
 Objektu saraksti un tuvākas ziņas rajona kancelejā, Smiltēnē, Dārza ielā 7/9, un pie ceļu meistariem Apē, Aptiekas ielā 4, un Vīrešos. L 534 3266

Intendantūras dzirnavas un maizes ceptuve,

Rīgā, Oskara ielā 9, 1937. g. 4. maijā, plkst. 10, pārdos atklātā izsolē vsīrāksolītājiem;

1) lopu miltus, 2) miežu miltus no putrainiem un grūbām,
 3) miežu sēnālas, 4) rudzu pusgraudi, 5) saslaukas un izsijas — kopsvarā apm. 22.000 kg.

Atkritumus pārdos partijās līdz 500 kg. Apskatīšana izsoles dienā no plkst. 9. Nosolītājiem jāņemaksā 15% drošība no pirkuma vērtības. Izņemšanas laiks līdz 14. maijam no plkst. 9—15 un sestdienās līdz plkst. 13. L 526 3265b

Skolu departaments

š. g. 10. maijā izdos rakstiskā izsolē

1) plkst. 11 Medemas valsts pamatskolas izbūves darbus, drošība Ls 7000,—;
 2) plkst. 13 Rūjienas valsts ģimnazijas krāsošanas darbus, drošība Ls 250,—.

Rakstiski piedāvājumi ar Ls 2,— zīmognodokli līdz ar drošības naudu un Nodokļu departamenta apliecību par nodokļu samaksu, jāiesniedz izsoles komisijai augšminētā dienā līdz minētai stundai.

Tuvākus paskaidrojumus sniedz Izglītības ministrijas Būvniecības birojā Rīgā, Valdemāra ielā 36-a, katru dienu darba laikā. L 520 3264b

Baldones sēravotu iestāde iznomā

sacensības kārtībā 1937. g. 4. maijā, plkst. 10, Baldones sēravotu iestādē, Baldones sēravotos

sekošus nomas objektus:

1) brīvdabas peldētavu, uz laiku no 1937. g. 1. maija līdz 1937. g. 15. septembrim; sacensības drošības nauda — Ls 50,—.
 2) kiosku, uz laiku no 1937. g. 15. maijā līdz 1937. g. 15. septembrim, sacensības drošības nauda — Ls 50,—.
 3) tramvaja līnijas „Baldone-Daugava” un „Daugava-Ikšķile”, uz laiku no 1937. g. 12. maija līdz 1937. g. 15. septembrim; sacensības drošības nauda — Ls 50,—.

Sacensības komisijai tiesība nomas objektus izdot pēc sava ieskats, neatkarīgi no piedāvātās nosolītās nomas summas lieluma, saskaņā ar lik. 58. p.

Piesolījumi jāiesūta par katru nomas objektu atsevišķi Baldones sēravotu iestādē, Baldones sēravotos, līdz š. g. 4. maijam, plkst. 10, slēgtās aploksnēs, ar uzrakstu: „Uz Baldones sēravotu nomas objekta nomas sacensību”, aprādot, uz kuru nomas objektu zīmējas iesniegums.

Nomas noteikumi un tuvākas ziņas Baldones sēravotu iestāde, kantori, Baldones sēravotos, darba dienās no plkst. 9—15, tālrunis Baldone 43. 2867

Kuldīgas pilsētas valde

š. g. 5. maijā, plkst. 12, savās telpās Kuldīgā, Baznīcas ielā 1, noturēs rakstisku sacensību

Kuldīgas pilsētas jaunā tirgus laukuma izbūvei.

Darbu izpildīšanai dos sekojošus termiņus: pamatu būvei un cementbetona darbiem līdz 1937. g. 1. augustam, asfalta darbiem līdz 1937. g. 1. septembrim.

Pie sacensības jāiesniedz nodrošinājums — 5%, no piedāvājuma vērtības.

Kuldīgas pilsētas valde uzaicina sacensībā piedalīties, iesniedzot piedāvājumu līdz plkst. 12 sacensības dienā, pēc kura laika nekādus piedāvājumus vairs neievēros.

Piedāvājums saistošs piedāvātājam 14 dienu laikā pēc sacensības dienas, kurā laikā sacensības dalībniekiem paziņos sacensības rezultātus.

Darbus piešķirot Kuldīgas pilsētas valdei tiesības izvēlēties konkurentus pēc sava ieskata, neskatoties uz viņu pieteiktām cenām. Tuvākas ziņas, sacensības noteikumi un paskaidrojumi saņemami Rīgā, Šoseju un zemes ceļu departamentā 472. istabā, pie intž. K. Čēbera, parastā darba laikā.

Kuldīgā, 1937. gada 23. aprīlī. 3262b Kuldīgas pilsētas valde.

Rembates virsmežniecība

1937. g. 4. maijā, plkst. 12, virsmežniecības kancelejā, Krāpē, pārdos mutiskā izsolē:

1) saimnieciskā kārtā sagatav. oša baļķus un klučus 4. Lauberes iec. mežniecībā, 3 vienības, vērtībā no Ls 262 līdz Ls 1538,—;
 2) vecas ēkas nopīlēšanai un sekvestr. zvejas murdus 2. Jumpravas un 3. Skrīveru iec. mežniecībās, 3 vienības, vērtībā no Ls 30,— līdz Ls 55,—.

Meža materiālu pārdošana saskaņā ar meža materiālu pārdošanas likumu un zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem, bet ēkas un zvejas piederumus — pret tūlītēju samaksu.

Virsmežniecība patur tiesības izsludinātās vienības nopemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie iec. mežziņiem. Rembates virsmežniecība. 3053b

Rīgas sērkočiņu skalīņu un koku apstrādāšanas akciju sabiedrība.

Bilance uz 1936. g. 31. decembri.

Aktivs.	Ls	Passivs.	Ls
Nekustama manta	137 546,63	Akciju kapitāls	300 000,—
Inventars	259 494,74	Rezerves kapitāls	15 611,30
Nākošā gada izdevumi	2 371,17	Speciāli kapitāli	271 198,62
Kasē	217,62	Amortizācija	223 530,13
Tekoši rēķini kreditiestādēs	71 189,57	Kreditori	126 955,32
Vērtspapīri	62 500,—	Nesamaksātie pārskata gada izdevumi	7 955,06
Debitori	292 173,35	Peļņas atlikums uz 1936. g.	Ls
Preces	177 435,37	1. janv.	6 688,74
		Peļņa 1936. g.	50 989,30
			57 678,04
	1 002 928,47		1 002 928,47

Peļņas un zaudējumu konts 1936. g. 31. decembrī.

Algas un atalgojumi	41 051,10	Ienākums no preču ražošanas	209 129,64
Tekoši izdevumi	91 538,19	Procenti	1 817,39
Nodokļi	9 756,79	Kursu starpības	52 405,30
Apdrošināšana	20 666,79		
Procenti	21 212,23		
Amortizācija	19 176,61		
Dažādi izdevumi un zaudējumi	8 961,32		
Tirā peļņa	50 989,30		
	263 352,33		

3053b

Rīgas galvenā pasta priekšnieks

paziņo, ka 1937. g. 5. maijā, plkst. 10, Rīgas galvenā pasta pakud nodalās telpās pārdos atklātā vairāksolīšanā neizsniegtos pasta sūtījumos atrastās mantas.

3268 L 537 Priekšnieks (paraksts).

Rucavas virsmežniecība

1937. g. 27. maijā, plkst. 12, virsmežniecības kancelejā, Rucavas mežmuižā, izdos rakstiskā sacensībā 362,6 steru mizotas papirmalkas un 240,63 steru mizotas stutmalkas pludināšanas darbus pa Bārtas upi no Dārzgala un Kalnišķa krautuvēm uz Liepājas Ziemas ostu.

Rakstiski piedāvājumi ar Ls 2,— zīmognodēvu, uzrādot cenu par 1 steru nopludināšanu, jāiesniedz virsmežniecības kancelejā līdz š. g. 27. maijam, plkst. 12, slēgtās aploksnēs ar uzrakstu „1937. g. 27. maija sacensības komisijai”.

Piedāvājumiem jāpievieno drošības nauda, garantijas vai droši vekseli par 10%, no piedāvātās summas.

Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie 2. iec. mežziņa. 3089b Rucavas virsmežniecība.

Maksātspējīgā parādnieka Aleksandra Reinfelda konkursa valde sasauca uz 1937. g. 11. maiju, plkst. 19, Rīgā, Kaļķu ielā 30, 2. dz., kreditoru sapulci.

Dienas kārtība:

- 1) konkursa valdes ziņojums;
- 2) konkursa valdes atalgojums;
- 3) ienākuso naudas summu sadalīšana starp kreditoriem;
- 4) maksātspējas rakstura noteikšana;
- 5) konkursa likvidatora ievērošana;
- 6) konkursa slēgšana;
- 7) dažādi jautājumi. 3234b

Konkursa valdes priekšsēdētājs.

Ziemeļlatvijas Dzelzceļu sabiedrības

likvidācijas komisija uzaicina a./s. akcionārus ierasties 1937. g. 20. maijā, plkst. 17, uz sabiedr. akcionāru sapulci

Rīgā, Nolikta ielā 5, 8. dz. Dienas kārtība:

- 1) sapulces amatu personu vēlēšana;
- 2) likvidācijas komisijas ziņojums;
- 3) pārskats par likvidācijas komisijas darbību;
- 4) likvidācijas komisijas atalgojums;
- 5) izmaksas kreditoriem un akcionāriem;
- 6) dažādi jautājumi. 3359

Likvidācijas komisija.

Daugavpils valsts skolotāju institūta abiturientu biedr.

likvidācijas dēļ uzaicinu visus šās biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas iecienītas personas pieteikties un iesniegt prasības A. Zācerinskim, Daugavpilī, Saules ielā 1/3 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”.

Šīn laikā nepieteiktas tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem, bet par mantas turētānu sauks pie atbildības.

A. Zācerinskis.

„Kopa”

Vārves piensaimnieku sab. „Kopa” savā 1937. g. 9. aprīļa pilna biedru sapulcē nolēma apvienoties ar Piltenes piensaimnieku sabiedrību, pārņemot pēdējās visu aktīvu un pasīvu. 3068 Valde.

A./S. „Bekona Eksports”

š. g. 7. maijā, plkst. 10, savā kantorī Valmierā, Rūpniecības ielā 1 izdos jauktā izsolē cūku kūts jaumbūves darbus. Nodrošinājums Ls 800,—.

Ar izsoles tehniskiem noteikumiem, projektu un maksas aprēķinu var iepazīties A./S. „Bekona Eksports” kantorī, Rīgā, Atlasa ielā 5 un Valmierā, Rūpniecības ielā 1, darba laikā. 3357

Gaļas rūpniecības un eksporta A./S. „Bekona Eksports”.

Rīgas sērkočiņu skalīņu un koku apstrādāšanas akciju sabiedrība.

Bilance uz 1936. g. 31. decembri.

Aktivs.	Ls	Passivs.	Ls
Nekustama manta	137 546,63	Akciju kapitāls	300 000,—
Inventars	259 494,74	Rezerves kapitāls	15 611,30
Nākošā gada izdevumi	2 371,17	Speciāli kapitāli	271 198,62
Kasē	217,62	Amortizācija	223 530,13
Tekoši rēķini kreditiestādēs	71 189,57	Kreditori	126 955,32
Vērtspapīri	62 500,—	Nesamaksātie pārskata gada izdevumi	7 955,06
Debitori	292 173,35	Peļņas atlikums uz 1936. g.	Ls
Preces	177 435,37	1. janv.	6 688,74
		Peļņa 1936. g.	50 989,30
	1 002 928,47		57 678,04

Peļņas un zaudējumu konts 1936. g. 31. decembrī.

Algas un atalgojumi	41 051,10	Ienākums no preču ražošanas	209 129,64
Tekoši izdevumi	91 538,19	Procenti	1 817,39
Nodokļi	9 756,79	Kursu starpības	52 405,30
Apdrošināšana	20 666,79		
Procenti	21 212,23		
Amortizācija	19 176,61		
Dažādi izdevumi un zaudējumi	8 961,32		
Tirā peļņa	50 989,30		
	263 352,33		

3053b